ISSN 1977-0669

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

L 86

Έκδοση στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

57ο έτος

21 Μαρτίου 2014

Περιεχόμενα

I *Νομοθετικές πράξεις*

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

★ **Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 282/2014 του Ευρωπαικου Κοινοβουλιου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2014, σχετικά με τη θέσπιση τρίτου Προγράμματος για τη δράση της Ένωσης στον τομέα της υγείας (2014-2020) και την κατάργηση της απόφασης αριθ. 1350/2007/ΕΚ** ([1]) 1

★ **Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 283/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2014, σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τα διευρωπαϊκά δίκτυα υποδομών των τηλεπικοινωνιών και την κατάργηση της απόφασης αριθ. 1336/97/ΕΚ** ([1]) 14

II *Μη νομοθετικές πράξεις*

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

★ **Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 284/2014 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2014, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 269/2014 του Συμβουλίου σχετικά με περιοριστικά μέτρα για ενέργειες που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας** 27

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

Τιμή: 3 EUR

([1]) Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

EL

Οι πράξεις των οποίων οι τίτλοι έχουν τυπωθεί με λευκά στοιχεία αποτελούν πράξεις τρεχούσης διαχειρίσεως που έχουν θεσπισθεί στο πλαίσιο της γεωργικής πολιτικής και είναι γενικά περιορισμένης χρονικής ισχύος.

Οι τίτλοι όλων των υπολοίπων πράξεων έχουν τυπωθεί με μαύρα στοιχεία και επισημαίνονται με αστερίσκο.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

★ **Εκτελεστικη Απόφαση 2014/151/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2014, για την εφαρμογή της απόφασης 2014/145/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα όσον αφορά δράσεις που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας** 30

EL

I

(Νομοθετικές πράξεις)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 282/2014 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 11ης Μαρτίου 2014

σχετικά με τη θέσπιση τρίτου Προγράμματος για τη δράση της Ένωσης στον τομέα της υγείας (2014-2020) και την κατάργηση της απόφασης αριθ. 1350/2007/ΕΚ

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 168 παράγραφος 5,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [1],

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών [2],

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία [3],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Σύμφωνα με το άρθρο 168 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), πρέπει να εξασφαλίζεται υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας του ανθρώπου κατά τον καθορισμό και την εφαρμογή όλων των πολιτικών και δράσεων της Ένωσης. Η Ένωση οφείλει να συμπληρώνει και να υποστηρίζει τις εθνικές πολιτικές υγείας, να ενθαρρύνει τη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και να προωθεί τον συντονισμό μεταξύ των προγραμμάτων τους, με πλήρη σεβασμό των αρμοδιοτήτων των κρατών μελών να καθορίζουν τις πολιτικές τους στον τομέα της υγείας και να οργανώνουν και να παρέχουν υπηρεσίες υγείας και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

(2) Απαιτείται συνεχής προσπάθεια για την τήρηση των διατάξεων του άρθρου 168 ΣΛΕΕ. Η προαγωγή της καλής υγείας, σε επίπεδο Ένωσης, αποτελεί επίσης αναπόσπαστο μέρος της στρατηγικής «Ευρώπη 2020: Στρατηγική για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη» (η «στρατηγική Ευρώπη 2020»). Εάν οι άνθρωποι παραμένουν υγιείς και ενεργοί για μεγαλύτερο διάστημα και εάν τους παρέχονται οι δυνατότητες να αναλαμβάνουν ενεργό ρόλο στη διαχείριση της υγείας τους, το γεγονός αυτό θα έχει συνολικά θετικές συνέπειες στην υγεία, μεταξύ των οποίων μείωση των ανισοτήτων σε θέματα υγείας, και θετικό αντίκτυπο στην ποιότητα ζωής, στην παραγωγικότητα και την ανταγωνιστικότητα, ενώ συγχρόνως θα μειωθούν οι πιέσεις στους εθνικούς προϋπολογισμούς. Η στήριξη και η αναγνώριση της καινοτομίας έχει αντίκτυπο στην υγεία και συμβάλλει στην αντιμετώπιση της πρόκλησης της βιωσιμότητας του τομέα της υγείας στο πλαίσιο της δημογραφικής αλλαγής, ενώ η ανάληψη δράσης για τη μείωση των ανισοτήτων στην υγεία είναι σημαντική για τους σκοπούς της επίτευξης της «χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξης». Σε αυτό το πλαίσιο, ενδείκνυται η κατάρτιση του τρίτου Προγράμματος για τη δράση της Ένωσης στον τομέα της υγείας (2014-2020) («το Πρόγραμμα»).

(3) Σύμφωνα με τον ορισμό της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας (ΠΟΥ), «υγεία είναι η κατάσταση πλήρους σωματικής, πνευματικής και κοινωνικής ευημερίας και όχι απλώς η απουσία ασθενειών ή αναπηρίας.» Για τη βελτίωση της υγείας του πληθυσμού της Ένωσης και τη μείωση των ανισοτήτων στον τομέα της υγείας, είναι σημαντικό η εστίαση να μην γίνεται μόνον στη σωματική υγεία. Κατά την ΠΟΥ, τα προβλήματα ψυχικής υγείας αντιστοιχούν στο 40 % περίπου των ετών ζωής με αναπηρία. Τα προβλήματα ψυχικής υγείας είναι επί πλέον ευρέος φάσματος, μακράς διάρκειας και αποτελούν πηγή διακρίσεων, συμβάλλοντας σημαντικά στην ανισότητα στο χώρο της υγείας. Συν τοις άλλοις, η οικονομική κρίση επηρεάζει τους παράγοντες που καθορίζουν την ψυχική υγεία καθώς οι προστατευτικοί παράγοντες εξασθενούν ενώ αυξάνονται οι παράγοντες κινδύνου.

(4) Τα προηγούμενα προγράμματα κοινοτικής δράσης στον τομέα της δημόσιας υγείας (2003-2008) και στον τομέα της υγείας (2008-2013), που θεσπίστηκαν αντίστοιχα με

[1] ΕΕ C 143 της 22.5.2012, σ. 102.
[2] ΕΕ C 225της 27.7.2012, σ. 223.
[3] Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2014 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 11ης Μαρτίου 2014.

τις αποφάσεις αριθ. 1786/2002/ΕΚ [1] και 1350/2007/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [2] («τα προηγούμενα προγράμματα υγείας»), αξιολογήθηκαν θετικά, διότι κατέληξαν σε ορισμένες σημαντικές εξελίξεις και βελτιώσεις. Το Πρόγραμμα θα πρέπει να βασίζεται στα επιτεύγματα των προηγούμενων προγραμμάτων υγείας. Θα πρέπει επίσης να λάβει υπόψη τις συστάσεις των εξωτερικών λογιστικών ελέγχων και των αξιολογήσεων που έχουν πραγματοποιηθεί, και ιδίως τις συστάσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου, στην Ειδική Έκθεση αριθ. 2/2009, σύμφωνα με την οποία, για την περίοδο μετά το 2013, το Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή θα πρέπει να επανεξετάσουν το πεδίο των δραστηριοτήτων της Ένωσης στον τομέα της δημόσιας υγείας και τη χρηματοδοτική προσέγγιση της Ένωσης στον τομέα αυτό. Αυτό θα πρέπει να γίνει έχοντας κατά νου τα διαθέσιμα δημοσιονομικά μέσα και την ύπαρξη άλλων μηχανισμών συνεργασίας ως μέσων διευκόλυνσης της συνεργασίας και της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ ενδιαφερομένων σε ολόκληρη την Ευρώπη.

(5) Σύμφωνα με τους στόχους της στρατηγικής «Ευρώπη 2020», το Πρόγραμμα θα πρέπει να εστιάζεται σε ένα σύνολο σαφώς προσδιορισμένων στόχων και δράσεων με σαφή, αποδεδειγμένη προστιθέμενη αξία για την Ένωση και να επικεντρώνει τη στήριξη που παρέχει σε μικρότερο αριθμό δραστηριοτήτων σε τομείς προτεραιότητας. Θα πρέπει να αποδίδεται έμφαση, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, σε τομείς όπου διακυβεύονται σαφώς διασυνοριακά ζητήματα ή θέματα της εσωτερικής αγοράς ή η συνεργασία σε επίπεδο Ένωσης μπορεί να αποφέρει σημαντικά πλεονεκτήματα και οφέλη από πλευράς αποτελεσματικότητας.

(6) Το Πρόγραμμα θα πρέπει να προτείνει δράσεις σε τομείς στους οποίους υπάρχει προστιθέμενη αξία για την Ένωση που θα μπορούσε να αποδειχθεί με βάση τα ακόλουθα: ανταλλαγή καλών πρακτικών μεταξύ κρατών μελών· στήριξη δικτύων ανταλλαγής γνώσεων ή αμοιβαίας μάθησης· αντιμετώπιση των διασυνοριακών απειλών για την υγεία με στόχο να μειωθούν οι κίνδυνοι και να μετριαστούν οι επιπτώσεις τους· αντιμετώπιση συγκεκριμένων ζητημάτων που συνδέονται με την εσωτερική αγορά, όπου η Ένωση διαθέτει ουσιαστική νομιμοποίηση να διασφαλίσει λύσεις υψηλής ποιότητας σε όλα τα κράτη μέλη και αποδέσμευση του δυναμικού καινοτομίας στην υγεία· δράσεις που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε ένα σύστημα συγκριτικής αξιολόγησης, ώστε να καταστεί δυνατή η λήψη τεκμηριωμένων αποφάσεων σε επίπεδο Ένωσης και βελτίωση της αποτελεσματικότητας με την αποφυγή της σπατάλης πόρων λόγω αλληλεπικαλύψεων και τη βέλτιστη χρήση των δημοσιονομικών πόρων.

(7) Η εφαρμογή του Προγράμματος θα πρέπει να πραγματοποιηθεί έτσι ώστε να γίνονται σεβαστές οι αρμοδιότητες των κρατών μελών όσον αφορά τη διαμόρφωση της πολιτικής τους στον τομέα της υγείας, καθώς και την οργάνωση και την παροχή υγειονομικών υπηρεσιών και ιατρικής περίθαλψης.

(8) Η έκθεση της ΠΟΥ του 2009 για την υγεία στην Ευρώπη επισημαίνει δυνατότητες για αύξηση των επενδύσεων στη δημόσια υγεία και τα συστήματα υγείας. Από την άποψη αυτή, τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να ορίσουν τη βελτίωση της υγείας ως προτεραιότητα στα εθνικά τους προγράμματα και να επωφελούνται από την καλύτερη γνώση των δυνατοτήτων χρηματοδότησης για την υγεία από την Ένωση. Συνεπώς, το Πρόγραμμα θα πρέπει να διευκολύνει την ενσωμάτωση των αποτελεσμάτων του στις εθνικές πολιτικές υγείας.

(9) Η καινοτομία στην υγεία θα πρέπει να εννοείται ως στρατηγική δημόσιας υγείας που δεν περιορίζεται σε τεχνολογικές προόδους από πλευράς προϊόντων και υπηρεσιών. Η ενίσχυση της καινοτομίας στον τομέα των παρεμβάσεων στη δημόσια υγεία, των στρατηγικών πρόληψης, της διαχείρισης των συστημάτων υγείας και στην οργάνωση και την παροχή υπηρεσιών υγείας και ιατρικής περίθαλψης, συμπεριλαμβανομένων των παρεμβάσεων προώθησης της υγείας και πρόληψης των ασθενειών, έχει τη δυνατότητα να βελτιώσει τα αποτελέσματα στον χώρο της δημόσιας υγείας, να ενισχύσει την ποιότητα της φροντίδας που παρέχεται στους ασθενείς και να καλύψει ανάγκες που δεν έχουν ικανοποιηθεί, αλλά και να προωθήσει την ανταγωνιστικότητα των φορέων και να βελτιώσει τη σχέση κόστους – αποτελεσματικότητας και τη βιωσιμότητα των υπηρεσιών υγείας και της ιατρικής περίθαλψης. Επομένως, το Πρόγραμμα θα πρέπει να διευκολύνει την εθελοντική επιδίωξη καινοτομιών στην υγεία, λαμβάνοντας υπόψη τις κοινές αξίες και αρχές των συστημάτων υγείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως ορίζονται στα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 2ας Ιουνίου 2006 [3].

(10) Το Πρόγραμμα θα πρέπει, ιδίως στο πλαίσιο της οικονομικής κρίσης, να συμβάλλει στην αντιμετώπιση των ανισοτήτων που υπάρχουν στον τομέα της υγείας και στην προώθηση της ισότητας και της αλληλεγγύης μέσω δράσεων στο πλαίσιο των διαφόρων στόχων, καθώς επίσης ενθαρρύνοντας και διευκολύνοντας την ανταλλαγή καλών πρακτικών.

(11) Δυνάμει των άρθρων 8 και 10 ΣΛΕΕ, η Ένωση οφείλει να προωθεί την ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών και να στοχεύει στην καταπολέμηση των διακρίσεων. Ως εκ τούτου, το Πρόγραμμα θα πρέπει να στηρίζει την ενσωμάτωση των στόχων της ισότητας των φύλων και της απαγόρευσης των διακρίσεων σε όλες τις δράσεις του.

(12) Χρειάζεται να δίδεται στους ασθενείς η δυνατότητα, μεταξύ άλλων με την αύξηση των γνώσεών τους σε θέματα υγείας, να διαχειρίζονται με πιο ενεργητικό τρόπο την υγεία τους και τη υγειονομική τους περίθαλψη, να αποτρέπουν την υποβάθμιση της υγείας και να κάνουν επιλογές που βασίζονται στη γνώση. Η διαφάνεια των δραστηριοτήτων και των συστημάτων υγειονομικής περίθαλψης, καθώς και η διαθεσιμότητα αξιόπιστων, ανεξάρτητων και φιλικών προς τον χρήστη πληροφοριών στους ασθενείς θα πρέπει να βελτιωθούν. Οι πρακτικές υγειονομικής περίθαλψης θα πρέπει να υποστηρίζονται στα στοιχεία που παρέχουν οι ασθενείς και στην επικοινωνία με τους ασθενείς. Η παροχή στήριξης στα κράτη μέλη, στις οργανώσεις ασθενών και στους αρμόδιους φορείς έχει καθοριστική σημασία και θα πρέπει να συντονίζεται σε επίπεδο Ένωσης, με στόχο τη βοήθεια των ασθενών αποτελεσματικά, ιδίως όσων πάσχουν από σπάνια νοσήματα, προκειμένου να επωφελούνται από τις δυνατότητες της διασυνοριακής υγειονομικής περίθαλψης.

[1] Απόφαση αριθ. 1786/2002/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, για τη θέσπιση προγράμματος κοινοτικής δράσης στον τομέα της δημόσιας υγείας (2003-2008) (ΕΕ L 271 της 9.10.2002, σ. 1).

[2] Απόφαση αριθ. 1350/2007/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, που αφορά τη θέσπιση προγράμματος κοινοτικής δράσης στον τομέα της υγείας για την περίοδο 2008-2013 (ΕΕ L 301 της 20.11.2007, σ. 3).

[3] Συμπεράσματα του Συμβουλίου για τις κοινές αξίες και αρχές στα συστήματα υγείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ C 146 της 22.6.2006, σ. 1).

(13) Η μείωση του βάρους των ανθεκτικών λοιμώξεων και των ιατρογενών λοιμώξεων και η διασφάλιση της διαθεσιμότητας αποτελεσματικών αντιβιοτικών έχει ουσιαστική σημασία για την αποτελεσματικότητα των συστημάτων υγείας και την ασφάλεια των ασθενών. Το Πρόγραμμα θα πρέπει να στηρίζει συνεχείς προσπάθειες για τη βελτίωση των μεθόδων ανάλυσης για τον εντοπισμό και την πρόληψη της μικροβιακής αντοχής και τη βελτίωση της δικτύωσης μεταξύ όλων των φορέων υγειονομικής περίθαλψης, συμπεριλαμβανομένου του κτηνιατρικού τομέα, σε σχέση με την αντιμετώπιση της μικροβιακής αντοχής.

(14) Στα πλαίσια μιας γηράσκουσας κοινωνίας, καλά στοχευμένες επενδύσεις για την προαγωγή της υγείας και την πρόληψη των νόσων μπορούν να αυξήσουν τον αριθμό των «ετών υγιούς ζωής» και, έτσι, να δίδουν στους ηλικιωμένους τη δυνατότητα να απολαμβάνουν μεγαλώνοντας μια υγιή και δραστήρια ζωή. Τα χρόνια νοσήματα ευθύνονται για ποσοστό άνω του 80% των πρόωρων θανάτων στην Ένωση. Το Πρόγραμμα θα πρέπει να προσδιορίζει, να διαδίδει και να προωθεί τεκμηριωμένες και καλές πρακτικές για οικονομικώς αποδοτικά μέτρα πρόληψης νόσων και προαγωγής της υγείας, επικεντρωμένα κυρίως στους κύριους παράγοντες κινδύνου, και συγκεκριμένα τη χρήση καπνού, τη χρήση ναρκωτικών, την επιβλαβή χρήση αλκοόλ και τις ανθυγιεινές διαιτητικές συνήθειες, το πάχος και την έλλειψη σωματικής άσκησης, καθώς και στο HIV/AIDS, τη φυματίωση και την ηπατίτιδα. Η αποτελεσματική πρόληψη θα συμβάλλει στην αύξηση της οικονομικής βιωσιμότητας των συστημάτων υγειονομικής περίθαλψης. Το Πρόγραμμα, λειτουργώντας σε ένα πλαίσιο ευαισθητοποιημένο ως προς τη διάσταση του φύλου, θα πρέπει να συμβάλλει στην πρόληψη των νόσων σε όλες τους τις μορφές (πρωτογενή, δευτερογενή και τριτογενή πρόληψη) και καθ' όλο τον κύκλο ζωής των πολιτών της Ένωσης, στην προαγωγή της καλής υγείας και προωθώντας υποστηρικτικά περιβάλλοντα για υγιείς τρόπους ζωής, λαμβάνοντας υπόψη τους υποκείμενους παράγοντες κοινωνικού και περιβαλλοντικού χαρακτήρα καθώς και τον αντίκτυπο ορισμένων αναπηριών στην υγεία.

(15) Προκειμένου να ελαχιστοποιηθούν οι συνέπειες που έχουν στη δημόσια υγεία διάφορες διασυνοριακές απειλές κατά της υγείας, όπως εκτίθεται στην απόφαση αριθ. 1082/2013/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [1], που μπορούν να κυμαίνονται από τη μαζική μόλυνση λόγω χημικών συμβάντων έως τις πανδημίες, όπως αυτές που εκδηλώθηκαν πρόσφατα με το E. coli, τον ιό H1N1 ή το SARS (σοβαρό οξύ αναπνευστικό σύνδρομο) ή οι επιπτώσεις στην υγεία ως αποτέλεσμα αυξημένης μετακίνησης πληθυσμών, το Πρόγραμμα θα πρέπει να συμβάλλει στη δημιουργία και τη διατήρηση ισχυρών μηχανισμών και εργαλείων για την ανίχνευση, την εκτίμηση και τη διαχείριση σοβαρών διασυνοριακών απειλών κατά της υγείας. Λόγω της φύσης αυτών των απειλών, το Πρόγραμμα θα πρέπει να υποστηρίζει τη λήψη συντονισμένων μέτρων δημόσιας υγείας σε επίπεδο Ένωσης για την αντιμετώπιση διαφόρων ζητημάτων διασυνοριακών απειλών κατά της υγείας, με βάση σχέδια ετοιμότητας και αντιμετώπισης, σοβαρές και αξιόπιστες εκτιμήσεις επικινδυνότητας και ένα ισχυρό πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων και κρίσεων. Στο πλαίσιο αυτό, είναι σημαντικό το Πρόγραμμα να επωφελείται από τη συμπληρωματικότητα με το πρόγραμμα εργασίας του Ευρωπαϊκού Κέντρου Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων, το οποίο έχει θεσπισθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 851/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [2] όσον αφορά την καταπολέμηση των μεταδοτικών νόσων και τις δραστηριότητες που υποστηρίζονται στο πλαίσιο των προγραμμάτων έρευνας και καινοτομίας της Ένωσης. Ειδικές προσπάθειες θα πρέπει να καταβάλλονται προκειμένου να εξασφαλισθούν η συνοχή και οι συνέργειες μεταξύ του Προγράμματος και των εργασιών για την υγεία σε παγκόσμιο επίπεδο οι οποίες πραγματοποιούνται στο πλαίσιο άλλων προγραμμάτων και εργαλείων της Ένωσης τα οποία αφορούν ειδικότερα τους τομείς της γρίπης, του HIV/AIDS, της φυματίωσης και άλλων διασυνοριακών απειλών κατά της υγείας σε τρίτες χώρες.

(16) Θα πρέπει επίσης να είναι δυνατόν η δράση στο πλαίσιο του προγράμματος να καλύπτει διασυνοριακές απειλές κατά της υγείας που προκαλούνται από βιολογικά και χημικά συμβάντα και από την περιβαλλοντική και κλιματική αλλαγή. Όπως αναφέρεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Προϋπολογισμός για την Ευρώπη του 2020», η Επιτροπή έχει δεσμευτεί να ενσωματώσει την κλιματική αλλαγή στα γενικά προγράμματα της Ένωσης που χρηματοδοτούνται και να διοχετεύσει τουλάχιστον το 20% του προϋπολογισμού της Ένωσης σε στόχους σχετικούς με το κλίμα. Οι δαπάνες στο πλαίσιο του Προγράμματος βάσει του ειδικού στόχου σχετικά με τις σοβαρές διασυνοριακές απειλές για την υγεία θα πρέπει να συμβάλλουν κατά τρόπο γενικό στους στόχους αυτούς, αντιμετωπίζοντας τις απειλές κατά της υγείας που συνδέονται με την κλιματική αλλαγή. Η Επιτροπή θα πρέπει να παρέχει πληροφορίες για τις σχετικές με την κλιματική αλλαγή δαπάνες στο πλαίσιο του Προγράμματος.

(17) Σύμφωνα με το άρθρο 114 ΣΛΕΕ, η νομοθεσία την οποία εκδίδει η Ένωση για τη δημιουργία και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς θα πρέπει να εξασφαλίζει υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας. Για την επίτευξη του στόχου αυτού, το Πρόγραμμα θα πρέπει να καταβάλει ιδιαίτερες προσπάθειες για τη στήριξη των δράσεων που είναι απαραίτητες και συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων της νομοθεσίας της Ένωσης στους τομείς των μεταδοτικών νόσων και άλλων απειλών κατά της υγείας, των ανθρώπινων ιστών και κυττάρων, του αίματος, των ανθρώπινων οργάνων, των φαρμάκων, των ιατροτεχνολογικών προϊόντων, των δικαιωμάτων των ασθενών στη διασυνοριακή υγειονομική περίθαλψη και των προϊόντων καπνού και της διαφήμισής τους.

(18) Το Πρόγραμμα θα πρέπει να συμβάλλει στη λήψη τεκμηριωμένων αποφάσεων προωθώντας τη δημιουργία ενός συστήματος πληροφοριών και γνώσεων για την υγεία, λαμβάνοντας υπόψη σχετικές δραστηριότητες που ασκούν διεθνείς οργανισμοί, όπως η ΠΟΥ και ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ). Το σύστημα αυτό θα πρέπει να συνίσταται, μεταξύ άλλων, στη χρήση υφιστάμενων εργαλείων και, κατά περίπτωση, στην περαιτέρω ανάπτυξη τυποποιημένης ενημέρωσης για θέματα υγείας και εργαλείων παρακολούθησης της υγείας, συλλογής και ανάλυσης στοιχείων για την υγεία, υποστηρίζοντας τις επιστημονικές επιτροπές, που έχουν συσταθεί σύμφωνα με

[1] Απόφαση αριθ. 1082/2013/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2013, σχετικά με σοβαρές διασυνοριακές απειλές κατά της υγείας και για την κατάργηση της απόφασης αριθ. 2119/98/ΕΚ (ΕΕ L 293 της 5.11.2013, σ. 1).

[2] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ.851/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβούλιου, της 21ης Απριλίου 2004, για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Κέντρου Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων (ΕΕ L 142 της 30.4.2004, σ. 1).

την απόφαση 2008/721/ΕΚ της Επιτροπής [1] και την ευρεία διάδοση των αποτελεσμάτων του Προγράμματος.

(19) Η πολιτική της Ένωσης στον τομέα της υγείας έχει ως σκοπό να συμπληρώνει και να υποστηρίζει τις εθνικές πολιτικές υγείας, να ενθαρρύνει τη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και να προωθεί τον συντονισμό μεταξύ των προγραμμάτων τους. Η ανταλλαγή καλών πρακτικών αποτελεί βασικό μέσο της εν λόγω πολιτικής. Η ανταλλαγή αυτή θα πρέπει να δίδει στις εθνικές αρχές τη δυνατότητα να επωφελούνται από αποτελεσματικές λύσεις που έχουν αναπτυχθεί σε άλλα κράτη μέλη, να μειώσει τις επικαλύψεις προσπαθειών και να αυξάνει την οικονομική απόδοση με την προώθηση καινοτόμων λύσεων στον τομέα της υγείας. Συνεπώς, το Πρόγραμμα θα πρέπει να επικεντρωθεί κυρίως στη συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για την υγεία στα κράτη μέλη και να παράσχει κίνητρα για την ευρύτερη συμμετοχή όλων των κρατών μελών, όπως προτείνεται στις αξιολογήσεις των προηγούμενων προγραμμάτων υγείας. Ειδικότερα, κράτη μέλη των οποίων το ακαθάριστο εθνικό εισόδημα (ΑΕΕ) ανά κάτοικο είναι κατώτερο του 90% του μέσου όρου της Ένωσης θα πρέπει να ενθαρρύνονται ενεργητικά να μετάσχουν σε δράσεις που συγχρηματοδοτούνται από τις αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για την υγεία στα κράτη μέλη ή από όργανα που έχουν εξουσιοδοτηθεί από αυτές τις αρμόδιες αρχές. Οι δράσεις αυτές θα πρέπει να θεωρούνται εξαιρετικής χρησιμότητας, και ιδίως να ανταποκρίνονται στον στόχο να της διευκόλυνσης της συμμετοχής κρατών μελών των οποίων το ΑΕΠ ανά κάτοικο είναι κατώτερο του 90% του μέσου όρου της Ένωσης και της διεύρυνσης της συμμετοχής αυτής. Θα πρέπει επίσης να εξεταστεί πρόσθετη και κατάλληλη μη οικονομική στήριξη για τη συμμετοχή αυτών των κρατών μελών σε τέτοιες δράσεις, παραδείγματος χάριν σε σχέση με τη διαδικασία αίτησης, με τη μεταφορά γνώσεων και την υιοθέτηση τεχνογνωσίας.

(20) Μη κυβερνητικοί οργανισμοί και ενδιαφερόμενοι φορείς που δραστηριοποιούνται στον τομέα της υγείας, και ιδίως οργανώσεις ασθενών και ενώσεις επαγγελματιών του τομέα της υγείας, διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο, παρέχοντας στην Επιτροπή πληροφορίες και συμβουλές που είναι απαραίτητες για την εκτέλεση του Προγράμματος. Προς τούτο, είναι πιθανόν ότι θα χρειάζονται ενίσχυση από το Πρόγραμμα για να μπορέσουν να λειτουργήσουν. Για τον λόγο αυτό, στο Πρόγραμμα θα πρέπει να έχουν πρόσβαση αντιπροσωπευτικοί μη κυβερνητικοί οργανισμοί και οργανώσεις ασθενών που δραστηριοποιούνται στον τομέα της δημόσιας υγείας και που διαδραματίζουν ουσιαστικό ρόλο στις διαδικασίες κοινωνικού διαλόγου σε επίπεδο Ένωσης, παραδείγματος χάριν με τη συμμετοχή τους σε συμβουλευτικές ομάδες, συμβάλλοντας, με τον τρόπο αυτόν, στην επίτευξη των ειδικών στόχων του Προγράμματος.

(21) Το Πρόγραμμα θα πρέπει να προωθεί τις συνέργειες με συναφή προγράμματα και δράσεις της Ένωσης, αποφεύγοντας τις αλληλοεπικαλύψεις, με την προώθηση, κατά περίπτωση, της αξιοποίησης των καινοτομιών που προκύπτουν από την έρευνα στον τομέα της υγείας. Θα πρέπει να γίνεται κατάλληλη χρήση άλλων κεφαλαίων και προγραμμάτων της Ένωσης, και ιδίως του προγράμματος-πλαισίου για την έρευνα και την καινοτομία 2014-2020 (Ορίζων 2020), που θεσπίστηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1291/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [2] και των αποτελεσμάτων του, των διαρθρωτικών ταμείων, του προγράμματος για την απασχόληση και την κοινωνική καινοτομία, που θεσπίσθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1296/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [3], του Ταμείου Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που θεσπίστηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2012/2002 του Συμβουλίου [4],

της στρατηγικής της Ένωσης για την υγεία και ασφάλεια στην εργασία (2007-2012), του προγράμματος ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων και των μικρομεσαίων επιχειρήσεων (COSME), που θεσπίστηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1287/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [5], του προγράμματος για το περιβάλλον και τη δράση για το κλίμα (LIFE), που θεσπίστηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1293/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [6], του προγράμματος καταναλωτών, του προγράμματος «Δικαιοσύνη», που θεσπίστηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1382/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [7], του κοινού προγράμματος «Αυτόνομη διαβίωση υποβοηθούμενη από το περιβάλλον», του προγράμματος για την εκπαίδευση, την κατάρτιση, την νεολαία και τον αθλητισμό (Erasmus +), που θεσπίστηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1288/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [8], του ευρωπαϊκού στατιστικού προγράμματος, που θεσπίστηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 99/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [9], καθώς και της ευρωπαϊκής σύμπραξης καινοτομίας για την ενεργό και υγιή γήρανση, στο πλαίσιο των αντίστοιχων δραστηριοτήτων τους.

(22) Σύμφωνα με το άρθρο 168 παράγραφος 3 ΣΛΕΕ, η Ένωση και τα κράτη μέλη ευνοούν τη συνεργασία με τρίτες χώρες

[1] Απόφαση 2008/721/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Αυγούστου 2008, για τη σύσταση μιας συμβουλευτικής δομής επιστημονικών επιτροπών και εμπειρογνωμόνων στον τομέα της ασφάλειας των καταναλωτών, της δημόσιας υγείας και του περιβάλλοντος και για την κατάργηση της απόφασης 2004/210/ΕΚ (ΕΕ L 241 της 10.9.2008, σ. 21).

[2] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1291/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση του προγράμματος -πλαισίου «Ορίζων 2020» για την έρευνα και την καινοτομία (2014-2020) και την κατάργηση της απόφασης αριθ. 1982/2006/ΕΚ (ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 104).

[3] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1296/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση προγράμματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την απασχόληση και την κοινωνική καινοτομία («EaSI») και την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 283/2010/ΕΕ για τη δημιουργία Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Μικροχρηματοδοτήσεων Progress για την απασχόληση και την κοινωνική ένταξη (ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 238).

[4] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2012/2002 του Συμβουλίου, της 11ης Νοεμβρίου 2002, για την ίδρυση του Ταμείου Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 311 της 14.11.2002, σ. 3).

[5] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1287/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση προγράμματος για την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις (COSME) (2014–2020) και για την κατάργηση της απόφασης αριθ. 1639/2006/ΕΚ (ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 33).

[6] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1293/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη θέσπιση Προγράμματος για το Περιβάλλον και τη Δράση για το Κλίμα (LIFE) και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 614/2007 (ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 185).

[7] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1382/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση του Προγράμματος «Δικαιοσύνη», για την περίοδο 2014-2020 (ΕΕ L 354 της 28.12.2013, σ. 73).

[8] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1288/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση του προγράμματος «Erasmus+»: το πρόγραμμα της Ένωσης για την εκπαίδευση, την κατάρτιση, τη νεολαία και τον αθλητισμό και για την κατάργηση των αποφάσεων αριθ. 1719/2006/ΕΚ, αριθ. 1720/2006/ΕΚ και αριθ. 1298/2008/ΕΚ (ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 50).

[9] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 99/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2013, για το ευρωπαϊκό στατιστικό πρόγραμμα 2013-2017 (ΕΕ L 39 της 9.2.2013, σ. 12).

και τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς σε θέματα δημόσιας υγείας. Συνεπώς, στο Πρόγραμμα θα πρέπει να μπορούν να συμμετέχουν και τρίτες χώρες, και ιδίως οι προσχωρούσες χώρες, οι υποψήφιες χώρες και οι δυνάμει υποψήφιοι που επωφελούνται από προενταξιακή στρατηγική, οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελευθέρων Συναλλαγών (ΕΖΕΣ) /Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ), οι γειτονικές χώρες και οι χώρες στις οποίες εφαρμόζεται η ευρωπαϊκή πολιτική γειτονίας (ΕΠΓ), καθώς και άλλες χώρες σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται με σχετική διμερή ή πολυμερή συμφωνία.

(23) Θα πρέπει να διευκολυνθεί η ανάπτυξη των κατάλληλων σχέσεων με τρίτες χώρες που δεν συμμετέχουν στο Πρόγραμμα, ώστε να υποστηριχθεί η επίτευξη των στόχων του Προγράμματος, λαμβανομένων υπόψη ενδεχόμενων σχετικών συμφωνιών μεταξύ αυτών των χωρών και της Ένωσης. Στο πλαίσιο αυτό, η Ένωση θα μπορούσε να οργανώνει εκδηλώσεις για θέματα υγείας ή οι τρίτες χώρες να αναλαμβάνουν δραστηριότητες συμπληρωματικές προς τις δραστηριότητες που χρηματοδοτούνται μέσω του Προγράμματος σε τομείς αμοιβαίου ενδιαφέροντος, χωρίς όμως να υπάρχει χρηματοδοτική συνεισφορά βάσει του Προγράμματος.

(24) Για να μεγιστοποιηθεί η αποτελεσματικότητα και η αποδοτικότητα των δράσεων που αναλαμβάνονται στην Ένωση και σε διεθνές επίπεδο και προκειμένου να εφαρμοσθεί το Πρόγραμμα, θα πρέπει να αναπτυχθεί συνεργασία με αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς, όπως τα Ηνωμένα Έθνη και οι εξειδικευμένες οργανώσεις τους, και ιδίως η ΠΟΥ, καθώς και με το Συμβούλιο της Ευρώπης και τον ΟΟΣΑ.

(25) Το πρόγραμμα θα πρέπει να διαρκέσει επτά έτη, ούτως ώστε η διάρκειά του να ευθυγραμμιστεί με τη διάρκεια του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου, όπως καθορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 1311/2013 του Συμβουλίου [1]. Ο παρών κανονισμός καθορίζει χρηματοδοτικό κονδύλιο για ολόκληρη τη διάρκεια του πολυετούς Προγράμματος, το οποίο αναμένεται να αποτελέσει την προνομιακή αναφορά κατά την έννοια του σημείου 17 της Διοργανικής Συμφωνίας μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 2ας Δεκεμβρίου 2013, για δημοσιονομική πειθαρχία, τη συνεργασία σε δημοσιονομικά θέματα και τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση [2], για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, κατά τη διάρκεια της ετήσιας διαδικασίας του προϋπολογισμού.

(26) Σύμφωνα με το άρθρο 54 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [3], ο παρών κανονισμός παρέχει τη νομική βάση για τη λήψη μέτρων και την εφαρμογή του Προγράμματος.

(27) Προκειμένου να εξασφαλισθεί συνέχεια της οικονομικής στήριξης που παρέχεται δυνάμει του Προγράμματος για τη λειτουργία των φορέων, η Επιτροπή θα πρέπει να είναι σε θέση στα ετήσια προγράμματα εργασίας για το 2014, να εξετάσει τις δαπάνες που συνδέονται άμεσα με την υλοποίηση των υποστηριζόμενων δραστηριοτήτων ως επιλέξιμες για χρηματοδότηση, ακόμα και αν είχαν καταβληθεί από τον δικαιούχο πριν από την υποβολή της αίτησης χρηματοδότησης,

(28) Για να εξασφαλισθούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εκτέλεση του παρόντος κανονισμού μέσω ετήσιων προγραμμάτων εργασίας, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες. Οι αρμοδιότητες αυτές θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [4].

(29) Το Πρόγραμμα θα πρέπει να εκτελεσθεί με πλήρη τήρηση της αρχής της διαφάνειας. Οι πόροι του προϋπολογισμού θα πρέπει να κατανεμηθούν μεταξύ των διάφορων στόχων του Προγράμματος καθ' όλη τη διάρκεια του Προγράμματος, λαμβάνοντας υπόψη τα οφέλη που αναμένονται για την προαγωγή της υγείας. Θα πρέπει να επιλεγούν και να χρηματοδοτηθούν από το Πρόγραμμα κατάλληλες δράσεις που καλύπτονται από τους ειδικούς στόχους του Προγράμματος και με σαφή προστιθέμενη αξία για την Ένωση. Τα ετήσια προγράμματα εργασίας θα πρέπει να καθορίζουν, ιδίως, τα βασικά κριτήρια επιλογής των πιθανών δικαιούχων, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012, προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι οι δικαιούχοι έχουν την οικονομική και επιχειρησιακή ικανότητα να υλοποιήσουν τις δραστηριότητες που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο του Προγράμματος, και ότι, όπου απαιτείται, μπορούν να προσκομίζουν τα στοιχεία που απαιτούνται για να αποδείξουν την ανεξαρτησία τους.

(30) Η αξία και ο αντίκτυπος του Προγράμματος θα πρέπει να παρακολουθούνται και να αξιολογούνται τακτικά. Η αξιολόγηση του Προγράμματος θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι, για την επίτευξη των στόχων του Προγράμματος, θα μπορούσε να απαιτηθεί χρονικό διάστημα μεγαλύτερο από τη διάρκειά του. Όταν συμπληρωθεί η μισή διάρκεια του Προγράμματος, όχι όμως αργότερα από τις 30 Ιουνίου 2017, θα πρέπει να συνταχθεί η ενδιάμεση έκθεση αξιολόγησης προκειμένου να αξιολογηθεί η πορεία της υλοποίησης θεματικών προτεραιοτήτων του Προγράμματος.

(31) Προκειμένου το Πρόγραμμα να αξιοποιήσει πλήρως τα πορίσματα της ενδιάμεσης έκθεσης αξιολόγησης σχετικά με την εφαρμογή του και να επιτρέψει πιθανές προσαρμογές που είναι αναγκαίες για την επίτευξη των στόχων του, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 290 ΣΛΕΕ, προκειμένου να αφαιρέσει οιαδήποτε από τις θεματικές προτεραιότητες που εκτίθενται στον παρόντα κανονισμό ή να συμπεριλάβει νέες θεματικές προτεραιότητες στον παρόντα κανονισμό. Έχει ιδιαίτερη σημασία να προβαίνει η Επιτροπή σε κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τη διάρκεια του προπαρασκευαστικού έργου της, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνωμόνων. Η Επιτροπή, κατά την προετοιμασία και σύνταξη κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, θα πρέπει να διασφαλίζει την ταυτόχρονη, έγκαιρη και κατάλληλη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

[1] Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 1311/2013, της 2ας Δεκεμβρίου 2013, για τον καθορισμό του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου για την περίοδο 2014-2020 (ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 884).

[2] ΕΕ C 373 της 20.12.2013, σ. 1.

[3] Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου (ΕΕ L 298 της 26.10.2012, σ. 1).

[4] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

(32) Η συνεργασία των εθνικών αρχών έχει ουσιαστική σημασία, αφενός, για την ανταλλαγή πληροφοριών με τους πιθανούς υποψηφίους, προκειμένου να καταστεί δυνατή η ισότιμη συμμετοχή τους στο Πρόγραμμα, και, αφετέρου, για τη διάδοση των γνώσεων που παράγονται από το Πρόγραμμα στους διάφορους εθνικούς παράγοντες του τομέα της υγείας. Κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ορίσουν Εθνικά Σημεία Επαφής που θα υποστηρίζουν τις δραστηριότητες αυτές.

(33) Κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή θα πρέπει να διαβουλεύεται με τους σχετικούς εμπειρογνώμονες, συμπεριλαμβανομένων των Εθνικών Σημείων Επαφής.

(34) Τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης θα πρέπει να προστατεύονται μέσω αναλογικών μέτρων καθ' όλη τη διάρκεια του κύκλου δαπανών, συμπεριλαμβανομένης της πρόληψης, της ανίχνευσης και της διερεύνησης παρατυπιών, της ανάκτησης απολεσθέντων, αχρεωστήτως καταβληθέντων ή μη ορθώς χρησιμοποιηθέντων χρημάτων και, εφόσον χρειάζεται, με την επιβολή κυρώσεων.

(35) Θα πρέπει να εξασφαλιστεί η μετάβαση στο Πρόγραμμα από το προηγούμενο πρόγραμμα το οποίο αντικαθιστά, ιδίως όσον αφορά τη συνέχεια των πολυετών ρυθμίσεων που προβλέπονται για τη διαχείρισή του, όπως η χρηματοδότηση της τεχνικής και διοικητικής βοήθειας. Από την 1η Ιανουαρίου 2021, οι πιστώσεις για την τεχνική και διοικητική βοήθεια θα πρέπει να καλύπτουν, αν είναι απαραίτητο, τις δαπάνες που συνδέονται με τη διαχείριση δράσεων οι οποίες δεν θα έχουν ολοκληρωθεί μέχρι τα τέλη του 2020.

(36) Δεδομένου ότι οι γενικοί στόχοι του παρόντος κανονισμού, και συγκεκριμένα η συμπλήρωση, στήριξη και προσθήκη αξίας στις πολιτικές των κρατών μελών για τη βελτίωση της υγείας του πληθυσμού της Ένωσης και για τη μείωση των ανισοτήτων στον τομέα της υγείας, προάγοντας την καλή υγεία, ενθαρρύνοντας την καινοτομία στον τομέα της υγείας, ενισχύοντας τη βιωσιμότητα των συστημάτων υγείας και προστατεύοντας τους πολίτες της Ένωσης από σοβαρές διασυνοριακές απειλές κατά της υγείας, δεν είναι δυνατό να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, μπορούν όμως να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων του παρόντος κανονισμού, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως ορίζεται στο ίδιο άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.

(37) Ο παρών κανονισμός αντικαθιστά την απόφαση αριθ. 1350/2007/ΕΚ. Ως εκ τούτου, η εν λόγω απόφαση θα πρέπει να καταργηθεί.

(38) Είναι σκόπιμο να εξασφαλιστεί ομαλή, αδιάλειπτη μετάβαση ανάμεσα στο προηγούμενο πρόγραμμα στον τομέα της υγείας (2008-2013) και το Πρόγραμμα, και να ευθυγραμμισθεί η διάρκεια του Προγράμματος με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 1311/2013 του Συμβουλίου. Κατά συνέπεια, το Πρόγραμμα θα πρέπει να εφαρμοσθεί από την 1η Ιανουαρίου 2014,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Θέσπιση του Προγράμματος

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει το τρίτο πολυετές πρόγραμμα δράσης της Ένωσης στον τομέα της υγείας, για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020 («το Πρόγραμμα»).

Άρθρο 2

Γενικοί στόχοι

Οι γενικοί στόχοι του Προγράμματος είναι να συμπληρώσει, να στηρίξει και να προσθέσει αξία στις πολιτικές των κρατών μελών που έχουν ως στόχο να βελτιώσουν την υγεία των πολιτών της Ένωσης και να μειώσουν τις ανισότητες στον τομέα της υγείας, προάγοντας την καλή υγεία, ενθαρρύνοντας την καινοτομία στην υγεία, αυξάνοντας τη βιωσιμότητα των συστημάτων υγείας και προστατεύοντας τους πολίτες της Ένωσης από σοβαρές διασυνοριακές απειλές κατά της υγείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΙΣ

Άρθρο 3

Ειδικοί στόχοι και δείκτες

Η επίτευξη των γενικών στόχων που αναφέρονται στο άρθρο 2 επιδιώκεται μέσω των ακόλουθων ειδικών στόχων:

1) Προκειμένου να προάγει την υγεία, να προλαμβάνει τις νόσους και να προωθεί υποστηρικτικά περιβάλλοντα για υγιείς τρόπους ζωής, το Πρόγραμμα: προσδιορίζει, διαδίδει και προωθεί την υιοθέτηση τεκμηριωμένων και καλών πρακτικών για οικονομικώς αποδοτικά μέτρα προαγωγής της υγείας και πρόληψης των νόσων, επικεντρωμένα, ιδίως, στους κρίσιμους παράγοντες κινδύνου που έχουν να κάνουν με τον τρόπο ζωής, με έμφαση στην προστιθέμενη αξία για την Ένωση.

   Ο στόχος αυτός μετράται, ιδίως με γνώμονα την αύξηση του αριθμού των κρατών μελών που συμμετέχουν στην προαγωγή της υγείας και πρόληψη των νόσων, χρησιμοποιώντας τεκμηριωμένες και καλές πρακτικές με μέτρα και δράσεις που λαμβάνονται στο κατάλληλο επίπεδο των κρατών μελών.

2) Προκειμένου να προστατεύσει τους πολίτες της Ένωσης από σοβαρές διασυνοριακές απειλές κατά της υγείας, το Πρόγραμμα: προσδιορίζει και αναπτύσσει συνεκτικές προσεγγίσεις και προωθεί την εφαρμογή τους για τη βελτίωση της ετοιμότητας και του συντονισμού σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης στον τομέα της υγείας.

   Ο στόχος αυτός μετράται ιδίως με γνώμονα την αύξηση του αριθμού των κρατών μελών που ενσωματώνουν τις συνεκτικές προσεγγίσεις στην κατάρτιση των εθνικών τους σχεδίων ετοιμότητας.

3) Προκειμένου να στηρίζει την ανάπτυξη ικανοτήτων στον τομέα της δημόσιας υγείας και να προωθεί καινοτόμα, αποδοτικά και βιώσιμα συστήματα υγείας, το Πρόγραμμα: προσδιορίζει και αναπτύσσει κοινά εργαλεία και μηχανισμούς σε επίπεδο Ένωσης, για να αντιμετωπίσει ελλείψεις πόρων, τόσο ανθρώπινων όσο και οικονομικών, και να διευκολύνει την εθελοντική υιοθέτηση της καινοτομίας στις στρατηγικές παρέμβασης και πρόληψης στον τομέα της δημόσιας υγείας.

Ο στόχος αυτός μετράται ιδίως με γνώμονα την αύξηση των συμβουλών που παρέχονται και του αριθμού των κρατών μελών που χρησιμοποιούν τα εργαλεία και τους μηχανισμούς που έχουν καθοριστεί με σκοπό να συμβάλλουν στην επίτευξη χειροπιαστών αποτελεσμάτων στα συστήματα υγείας τους.

4) Για να διευκολύνει την πρόσβαση των πολιτών της Ένωσης σε καλύτερη και ασφαλέστερη υγειονομική περίθαλψη, το Πρόγραμμα: αυξάνει την πρόσβαση στην ιατρική εμπειρογνωμοσύνη και ενημέρωση για ειδικά θέματα και πέρα από τα εθνικά σύνορα, διευκολύνει την εφαρμογή των αποτελεσμάτων της έρευνας και αναπτύσσει εργαλεία για τη βελτίωση της ποιότητας της υγειονομικής περίθαλψης και της ασφάλειας των ασθενών μέσω, μεταξύ άλλων, δράσεων που συμβάλλουν στη βελτίωση των γνώσεων σε θέματα υγείας.

Ο στόχος αυτός μετράται ιδίως με γνώμονα την αύξηση των του αριθμού των ευρωπαϊκών δικτύων αναφοράς που έχουν συσταθεί βάσει της οδηγίας 2011/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [1] («ευρωπαϊκά δίκτυα αναφοράς»), την αύξηση του αριθμού των παρόχων υγειονομικής περίθαλψης και των κέντρων εμπειρογνωμοσύνης στα ευρωπαϊκά δίκτυα αναφοράς και την αύξηση του αριθμού των κρατών μελών που χρησιμοποιούν τα αναπτυχθέντα εργαλεία.

Άρθρο 4

Επιλέξιμες δράσεις

Οι ειδικοί στόχοι του Προγράμματος επιτυγχάνονται μέσω των δράσεων σύμφωνα με τις θεματικές προτεραιότητες που απαριθμούνται στο παράρτημα I και υλοποιούνται μέσω των ετήσιων προγραμμάτων εργασίας που αναφέρονται στο άρθρο 11.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 5

Χρηματοδότηση

Το χρηματοδοτικό κονδύλιο για την εκτέλεση του Προγράμματος, για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020, ορίζεται σε 449 394 000 EUR, σε τρέχουσες τιμές.

Οι ετήσιες πιστώσεις εγκρίνονται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εντός των ορίων του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου.

[1] Οδηγία 2011/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2011, περί εφαρμογής των δικαιωμάτων των ασθενών στο πλαίσιο της διασυνοριακής υγειονομικής περίθαλψης (ΕΕ L 88 της 4.4.2011, σ. 45).

Άρθρο 6

Συμμετοχή τρίτων χωρών

Στο Πρόγραμμα μπορούν να συμμετέχουν, σε βάση κόστους, τρίτες χώρες και ιδίως:

α) οι προσχωρούσες χώρες, οι υποψήφιες χώρες και οι δυνάμει υποψήφιοι που επωφελούνται από προενταξιακή στρατηγική, σύμφωνα με τις γενικές αρχές και τους γενικούς όρους που προβλέπονται για τη συμμετοχή τους σε προγράμματα της Ένωσης στις αντίστοιχες συμφωνίες-πλαίσια, αποφάσεις του Συμβουλίου Σύνδεσης ή παρόμοιες συμφωνίες,

β) οι χώρες ΕΖΕΣ/ΕΟΧ σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στη συμφωνία για τον ΕΟΧ,

γ) οι γειτονικές χώρες και οι χώρες στις οποίες εφαρμόζεται η ΕΠΓ σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται με σχετική διμερή ή πολυμερή συμφωνία,

δ) άλλες χώρες σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται με σχετική διμερή ή πολυμερή συμφωνία.

Άρθρο 7

Τύποι παρέμβασης

1. Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012, οι χρηματοδοτικές συνεισφορές της Ένωσης έχουν τη μορφή επιχορηγήσεων ή δημόσιων συμβάσεων ή κάθε άλλης μορφής παρέμβασης που είναι αναγκαία για την επίτευξη των στόχων του Προγράμματος.

2. Επιχορηγήσεις μπορούν να χορηγούνται για να χρηματοδοτηθούν:

α) δράσεις με σαφή προστιθέμενη αξία για την Ένωση που συγχρηματοδοτούνται από τις αρμόδιες αρχές οι οποίες είναι υπεύθυνες για την υγεία στα κράτη μέλη ή από τρίτες χώρες που συμμετέχουν στο Πρόγραμμα σύμφωνα με το άρθρο 6 ή από δημόσιους οργανισμούς και μη κυβερνητικούς φορείς, όπως αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1, εντεταλμένους από τις εν λόγω αρμόδιες αρχές, που δρουν αυτόνομα ή ως δίκτυο,

β) δράσεις με σαφή προστιθέμενη αξία για την Ένωση που προβλέπονται ρητώς και δικαιολογούνται δεόντως στα ετήσια προγράμματα εργασίας, συγχρηματοδοτούνται από άλλους δημόσιους, μη κυβερνητικούς ή ιδιωτικούς φορείς, που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1, συμπεριλαμβανομένων διεθνών οργανισμών που δραστηριοποιούνται στον τομέα της υγείας και, στην τελευταία περίπτωση, αν είναι απαραίτητο χωρίς προηγούμενη πρόσκληση υποβολής προτάσεων,

γ) η λειτουργία των μη κυβερνητικών φορέων που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 2, όταν απαιτείται οικονομική υποστήριξη για την επίτευξη ενός ή περισσότερων από τους ειδικούς στόχους του Προγράμματος.

3. Οι επιχορηγήσεις που καταβάλλει η Ένωση δεν υπερβαίνουν το 60% των επιλέξιμων δαπανών για δράσεις σχετικές με στόχο του Προγράμματος ή για τη λειτουργία μη κυβερνητικών φορέων. Σε περιπτώσεις εξαιρετικής χρησιμότητας, η συνεισφορά της Ένωσης μπορεί να ανέλθει έως το 80% των επιλέξιμων δαπανών.

Για τις δράσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο α), θεωρείται ότι επιτυγχάνεται εξαιρετική χρησιμότητα, μεταξύ άλλων, όταν:

α) τουλάχιστον 30 % του προϋπολογισμού της προτεινόμενης δράσης κατανέμεται σε κράτη μέλη με κατά κεφαλήν ΑΕΕ κατώτερο από το 90% του μέσου όρου της Ένωσης, και

β) στη δράση συμμετέχουν φορείς από τουλάχιστον 14 χώρες, εκ των οποίων τουλάχιστον τέσσερις είναι χώρες με κατά κεφαλήν ΑΕΕ κατώτερο από το 90% του μέσου όρου της Ένωσης.

4. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 130 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012, και σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, η Επιτροπή μπορεί, στα ετήσια προγράμματα εργασίας για το 2014, να θεωρεί τις δαπάνες που συνδέονται άμεσα με την υλοποίηση των υποστηριζόμενων δραστηριοτήτων ως επιλέξιμες για χρηματοδότηση από 1ης Ιανουαρίου 2014, ακόμη και αν είχαν πραγματοποιηθεί από τον δικαιούχο πριν από την υποβολή της αίτησης επιχορήγησης.

Άρθρο 8

Δικαιούχοι επιλέξιμοι για επιδοτήσεις

1. Οι επιχορηγήσεις για τις δράσεις που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β) μπορούν να χορηγηθούν σε φορείς που έχουν συσταθεί νόμιμα, σε δημόσιες αρχές, σε οργανισμούς του δημόσιου τομέα, και ιδίως σε ερευνητικά και υγειονομικά ιδρύματα, σε πανεπιστήμια και ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

2. Οι επιχορηγήσεις για τη λειτουργία των φορέων που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ) μπορούν να χορηγηθούν σε φορείς που πληρούν όλα τα ακόλουθα κριτήρια:

α) είναι μη κυβερνητικοί, μη κερδοσκοπικοί και ανεξάρτητοι από βιομηχανικά, εμπορικά, επιχειρηματικά ή άλλα συγκρουόμενα συμφέροντα,

β) λειτουργούν στον τομέα της δημόσιας υγείας, διαδραματίζουν ουσιαστικό ρόλο στις διαδικασίες κοινωνικού διαλόγου σε επίπεδο Ένωσης και επιδιώκουν τουλάχιστον έναν από τους ειδικούς στόχους του Προγράμματος,

γ) δραστηριοποιούνται στο επίπεδο της Ένωσης και τουλάχιστον στα μισά κράτη μέλη και εξασφαλίζουν ισορροπημένη γεωγραφική κάλυψη της Ένωσης.

Άρθρο 9

Διοικητική και τεχνική υποστήριξη

Το χρηματοδοτικό κονδύλιο του Προγράμματος μπορεί επίσης να καλύψει δαπάνες που αφορούν δράσεις προετοιμασίας, παρακολούθησης, ελέγχου, λογιστικού ελέγχου και αξιολόγησης, οι οποίες είναι αναγκαίες για τη διαχείριση του Προγράμματος και για την επίτευξη των στόχων του, και συγκεκριμένα μελέτες, συνεδριάσεις, δράσεις ενημέρωσης και επικοινωνίας, συμπεριλαμβανομένης της εταιρικής επικοινωνιακής προβολής των πολιτικών προτεραιοτήτων της Ένωσης, στο βαθμό που αφορούν τους γενικούς στόχους του Προγράμματος, δαπάνες που σχετίζονται με τα δίκτυα πληροφορικής που εστιάζονται στην ανταλλαγή πληροφοριών, καθώς επίσης και κάθε άλλη δαπάνη τεχνικής και διοικητικής υποστήριξης που μπορεί να πραγματοποιήσει η Επιτροπή για τη διαχείριση του Προγράμματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ

Άρθρο 10

Μέθοδοι υλοποίησης

Η Επιτροπή έχει την ευθύνη για την υλοποίηση του Προγράμματος σύμφωνα με τις μεθόδους διαχείρισης που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012.

Άρθρο 11

Ετήσια προγράμματα εργασίας

1. Η Επιτροπή υλοποιεί το Πρόγραμμα, θεσπίζοντας ετήσια προγράμματα εργασίας σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 και τα κριτήρια αξιολόγησης που καθορίζονται στο παράρτημα II του παρόντος κανονισμού.

2. Η Επιτροπή εκπονεί, με εκτελεστικές πράξεις, τα ετήσια προγράμματα εργασίας, στα οποία εκτίθενται, ιδίως, οι δράσεις οι οποίες θα αναληφθούν,, συμπεριλαμβανομένης της κατανομής των χρηματοδοτικών πόρων. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 17 παράγραφος 2.

3. Κατά την υλοποίηση του Προγράμματος, η Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, εξασφαλίζει την τήρηση όλων των σχετικών νομικών διατάξεων περί προστασίας των προσωπικών δεδομένων και, όπου απαιτείται, την καθιέρωση μηχανισμών για την διασφάλιση της εμπιστευτικότητας και της ασφάλειας αυτών των δεδομένων.

Άρθρο 12

Συνοχή και συμπληρωματικότητα με άλλες πολιτικές

Η Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, εξασφαλίζει την εν γένει συνοχή και συμπληρωματικότητα μεταξύ του Προγράμματος και των άλλων πολιτικών, μέσων και δράσεων της Ένωσης, καθώς και των σχετικών οργανισμών της Ένωσης.

Άρθρο 13

Παρακολούθηση, αξιολόγηση και διάδοση των αποτελεσμάτων

1. Η Επιτροπή, σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη, παρακολουθεί την εφαρμογή των δράσεων του Προγράμματος, με γνώμονα τους στόχους και τους δείκτες του, συμπεριλαμβανομένης της παροχής των διαθέσιμων πληροφοριών για το ύψος των σχετικών με το κλίμα δαπανών. Υποβάλλει σχετική έκθεση στην επιτροπή του άρθρου 17 παράγραφος 1 και ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

2. Κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής, τα κράτη μέλη παρέχουν τις διαθέσιμες πληροφορίες για την υλοποίηση και τον αντίκτυπο του Προγράμματος. Τέτοιου είδους αιτήματα για πληροφορίες είναι αναλογικά και δεν πρέπει να αυξάνουν αδικαιολόγητα τον διοικητικό φόρτο εργασίας στα κράτη μέλη.

3. Όταν συμπληρωθεί η μισή διάρκεια του Προγράμματος, όμως όχι αργότερα από τις 30 Ιουνίου 2017, η Επιτροπή συντάσσει και υποβάλλει, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, ενδιάμεση έκθεση αξιολόγησης σχετικά με την επίτευξη των στόχων του Προγράμματος, την πορεία υλοποίησης των θεματικών προτεραιοτήτων που ορίζονται στο παράρτημα I και την αποδοτικότητα της χρήσης των πόρων και την προστιθέμενη αξία του Προγράμματος για την Ένωση, με σκοπό τη λήψη απόφασης σχετικά με την ανανέωση, την τροποποίηση ή την αναστολή των θεματικών του προτεραιοτήτων. Η ενδιάμεση έκθεση αξιολόγησης απαντά επίσης στην έκταση της απλούστευσης, την εσωτερική και εξωτερική συνοχή του Προγράμματος, τη διατήρηση της συνάφειας όλων των στόχων, καθώς και τη συμβολή των δράσεων στην επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 168 ΣΛΕΕ. Λαμβάνει υπόψη τα αποτελέσματα της αξιολόγησης για τον μακροπρόθεσμο αντίκτυπο του προηγούμενου προγράμματος.

Στην ενδιάμεση έκθεση αξιολόγησης, η Επιτροπή αναφέρει ειδικότερα τα εξής:

α) αν δεν είναι δυνατή η υλοποίηση και η επίτευξη μίας ή περισσοτέρων από τις θεματικές προτεραιότητες που απαριθμούνται στο παράρτημα I σύμφωνα με τους στόχους του Προγράμματος και εντός της εναπομένουσας διάρκειας του Προγράμματος,

β) αν η αξιολόγηση εντόπισε μία ή περισσότερες ειδικές, σημαντικές θεματικές προτεραιότητες που δεν απαριθμούνται στο παράρτημα I, οι οποίες όμως έχουν καταστεί αναγκαίες για την επίτευξη των γενικών και ειδικών στόχων του Προγράμματος,

γ) τους λόγους για τα συμπεράσματα που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β).

Οι μακροχρόνιες επιπτώσεις και η βιωσιμότητα των αποτελεσμάτων του Προγράμματος αξιολογούνται έτσι ώστε να τροφοδοτούν την απόφαση για την ενδεχόμενη ανανέωση, τροποποίηση ή αναστολή του επακόλουθου προγράμματος.

4. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί τα αποτελέσματα των δράσεων που υλοποιούνται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και εξασφαλίζει την ευρεία διάδοσή τους με σκοπό να συμβάλει στη βελτίωση της υγείας στην Ένωση.

Άρθρο 14

Παρακολούθηση έως την ενδιάμεση έκθεση αξιολόγησης

1. Όταν η ενδιάμεση έκθεση αξιολόγησης εντοπίζει ότι μία ή περισσότερες από τις θεματικές προτεραιότητες δεν μπορούν να υλοποιηθούν και να επιτευχθούν σύμφωνα με τους στόχους του Προγράμματος και κατά τη διάρκεια του Προγράμματος, ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδώσει, το αργότερο μέχρι τις 31 Αυγούστου 2017, κατ' εξουσιοδότηση πράξη σύμφωνα με το άρθρο 18, ώστε να διαγράψει τη σχετική θεματική προτεραιότητα ή τις σχετικές θεματικές προτεραιότητες από το παράρτημα I. Μία μόνο κατ' εξουσιοδότηση πράξη για τη διαγραφή μίας ή περισσοτέρων θεματικών προτεραιοτήτων μπορεί να τεθεί σε ισχύ σύμφωνα με το άρθρο 18 καθ' όλη τη διάρκεια του Προγράμματος.

2. Όταν η ενδιάμεση έκθεση αξιολόγησης εντοπίζει μία ή περισσότερες ειδικές, σημαντικές θεματικές προτεραιότητες οι οποίες δεν απαριθμούνται στο Παράρτημα I και οι οποίες έχουν καταστεί αναγκαίες για την επίτευξη των γενικών και ειδικών στόχων του Προγράμματος, ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδώσει, το αργότερο μέχρι τις 31 Αυγούστου 2017, κατ' εξουσιοδότηση πράξη σύμφωνα με το άρθρο 18, ώστε να προσθέσει τη σχετική θεματική προτεραιότητα ή τις σχετικές θεματικές προτεραιότητες στο παράρτημα I. Μια θεματική προτεραιότητα πρέπει να είναι δυνατό να επιτευχθεί κατά τη διάρκεια του Προγράμματος. Μία μόνο κατ' εξουσιοδότηση πράξη για την προσθήκη μίας ή περισσοτέρων θεματικών προτεραιοτήτων μπορεί να τεθεί σε ισχύ σύμφωνα με το άρθρο 18 καθ' όλη τη διάρκεια του Προγράμματος.

3. Κάθε τέτοια αφαίρεση ή προσθήκη θεματικών προτεραιοτήτων είναι σύμφωνη με τους γενικούς στόχους και με τους σχετικούς ειδικούς στόχους του Προγράμματος.

Άρθρο 15

Εθνικά σημεία επαφής

Τα κράτη μέλη ορίζουν εθνικά σημεία επαφής τα οποία επικουρούν την Επιτροπή στην προώθηση του Προγράμματος, και, ενδεχομένως, στη διάδοση των αποτελεσμάτων του Προγράμματος και των διαθέσιμων πληροφοριών για τον αντίκτυπο του Προγράμματος, όπως αναφέρεται στο άρθρο 13 παράγραφος 2.

Άρθρο 16

Προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης

1. Κατά την υλοποίηση δράσεων χρηματοδοτούμενων βάσει του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή λαμβάνει κατάλληλα μέτρα που εξασφαλίζουν την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης με την εφαρμογή προληπτικών μέτρων κατά της απάτης, της διαφθοράς και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας με την επιβολή αποτρεπτικών διοικητικών και οικονομικών κυρώσεων.

2. Η Επιτροπή, ή οι εκπρόσωποί της, και το Ελεγκτικό Συνέδριο ασκούν την εξουσία λογιστικού ελέγχου που διαθέτουν, βάσει εγγράφων και επιτόπου, προς όλους τους δικαιούχους επιδοτήσεων, τα συμβαλλόμενα μέρη και τους υπεργολάβους που έλαβαν χρηματοδότηση από την Ένωση βάσει του παρόντος κανονισμού.

3. Η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) μπορεί να διενεργεί έρευνες, συμπεριλαμβανομένων επιτόπιων ελέγχων και επιθεωρήσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις και τις διαδικασίες του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [1] και του κανονισμού (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96 του Συμβουλίου [2], για τη διαπίστωση απάτης, διαφθοράς ή άλλης παράνομης δραστηριότητας κατά των

[1] Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (ΟΛΑΦ) και τη κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (Ευρατόμ) αριθ.1074/1999 του Συμβουλίου (ΕΕ L 248 της 18.9.2013, σ. 1).

[2] Κανονισμός (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96 του Συμβουλίου, της 11ης Νοεμβρίου 1996,σχετικά με τους ελέγχους και εξακριβώσεις που διεξάγει επιτοπίως η Επιτροπή με σκοπό την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων από απάτες και λοιπές παρατυπίες (ΕΕ L 292 της 15.11.1996, σ. 2).

οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, σε σχέση με συμφωνία ή απόφαση επιχορήγησης ή σύμβαση που χρηματοδοτείται δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

4. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 1, 2 και 3, οι συμφωνίες συνεργασίας με τρίτες χώρες και διεθνείς οργανισμούς, οι συμβάσεις, οι συμφωνίες επιχορήγησης και οι αποφάσεις και συμβάσεις επιχορήγησης, καθώς και οι συμβάσεις που προκύπτουν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, περιέχουν διατάξεις οι οποίες εξουσιοδοτούν ρητά την Επιτροπή, το Ελεγκτικό Συνέδριο και την OLAF να διεξάγουν τους εν λόγω λογιστικούς ελέγχους και επιθεωρήσεις, σύμφωνα με τις αντίστοιχες αρμοδιότητές τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 17

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. Πρόκειται για επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

2. Όποτε γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

3. Εάν η επιτροπή δεν εκδώσει γνώμη, η Επιτροπή δεν εκδίδει το σχέδιο εκτελεστικής πράξης και εφαρμόζεται το άρθρο 5 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 18

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων σύμφωνα τους όρους του παρόντος άρθρου.

2. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 14 παράγραφοι 1 και 2 εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή για τη διάρκεια του Προγράμματος.

3. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 14 παράγραφοι 1 και 2 εξουσιοδότηση μπορεί να ανακληθεί, ανά πάσα στιγμή, από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την ανάθεση αρμοδιότητας που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Τίθεται σε ισχύ την επόμενη ημέρα της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν επηρεάζει την εγκυρότητα τυχόν κατ' εξουσιοδότηση πράξης που ισχύει ήδη.

4. Η Επιτροπή, μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, την κοινοποιεί συγχρόνως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

5. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφοι 1 και 2 τίθεται σε ισχύ μόνον εάν δεν έχουν διατυπωθεί αντιρρήσεις από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή από το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, ή εάν, πριν από τη λήξη της προθεσμίας αυτής, τόσο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όσο και το Συμβούλιο ενημερώσει την Επιτροπή ότι δεν θα διατυπώσει αντιρρήσεις. Η εν λόγω προθεσμία παρατείνεται κατά δύο μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 19

Μεταβατικές διατάξεις

1. Το χρηματοδοτικό κονδύλιο του Προγράμματος μπορεί επίσης να καλύψει τις δαπάνες τεχνικής και διοικητικής υποστήριξης που απαιτούνται για την εξασφάλιση της μετάβασης ανάμεσα στο Πρόγραμμα και στα μέτρα που θεσπίστηκαν με την απόφαση αριθ. 1350/2007/ΕΚ.

2. Αν είναι απαραίτητο, μπορούν να εγγραφούν στον προϋπολογισμό πιστώσεις πέραν του 2020, με σκοπό την κάλυψη των δαπανών που προβλέπονται στο άρθρο 9, ώστε να καταστεί εφικτή η διαχείριση δράσεων που δεν θα έχουν ολοκληρωθεί έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020.

Άρθρο 20

Κατάργηση

Η απόφαση αριθ. 1350/2007/ΕΚ καταργείται με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2014.

Άρθρο 21

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2014.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο, 11 Μαρτίου 2014.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
Δ. ΚΟΥΡΚΟΥΛΑΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΕΣ

1. **Προαγωγή της υγείας, πρόληψη των νόσων και προώθηση σε υποστηρικτικά περιβάλλοντα για υγιείς τρόπους ζωής, λαμβάνοντας υπόψη την αρχή «η υγεία σε όλες τις πολιτικές»**

1.1. Οικονομικώς αποδοτικά μέτρα προώθησης και πρόληψης σύμφωνα, συγκεκριμένα, με τις στρατηγικές της Ένωσης για το αλκοόλ και τη διατροφή και τα οποία περιλαμβάνουν δράσεις στήριξης της ανταλλαγής τεκμηριωμένων και καλών πρακτικών για την αντιμετώπιση παραγόντων κινδύνου, όπως η χρήση καπνού και το παθητικό κάπνισμα, η βλαβερή κατανάλωση οινοπνευματωδών, οι ανθυγιεινές διατροφικές συνήθειες και η έλλειψη σωματικής άσκησης, λαμβάνοντας υπόψη τις πτυχές της δημόσιας υγείας υποκείμενων παραγόντων κοινωνικού και περιβαλλοντικού χαρακτήρα, με έμφαση στην προστιθέμενη αξία για την Ένωση.

1.2. Μέτρα που συμπληρώνουν τη δράση των κρατών μελών για τη μείωση της βλάβης που προκαλούν στην υγεία τα ναρκωτικά, συμπεριλαμβανομένης της ενημέρωσης και της πρόληψης.

1.3. Στήριξη αποτελεσματικών δράσεων για την αντιμετώπιση μεταδοτικών νόσων, όπως το HIV/AIDS, η φυματίωση και η ηπατίτιδα μέσα από τον προσδιορισμό, τη διάδοση και την υιοθέτηση τεκμηριωμένων και καλών πρακτικών οικονομικώς αποδοτικής πρόληψης, διάγνωσης, θεραπείας και περίθαλψης.

1.4. Στήριξη της συνεργασίας και δικτύωσης στην Ένωση σε σχέση με την πρόληψη και τη βελτίωση της απάντησης στα χρόνια νοσήματα, συμπεριλαμβανομένου του καρκίνου, των νόσων που συνδέονται με το γήρας και των νευροεκφυλιστικών νόσων, μέσω της ανταλλαγής γνώσεων και καλών πρακτικών και της ανάπτυξης κοινών δράσεων στον τομέα της πρόληψης, του έγκαιρου εντοπισμού και της διαχείρισης (συμπεριλαμβανομένης της βελτίωσης των γνώσεων στον τομέα της υγείας και της αυτοδιαχείρισης). Έχουν ήδη αναληφθεί εργασίες παρακολούθησης των δράσεων που αφορούν τον καρκίνο, μεταξύ άλλων σχετικών δράσεων τις οποίες εισηγείται η Ευρωπαϊκή Σύμπραξη Δράσης κατά του Καρκίνου.

1.5. Δράσεις που απαιτούνται ή συμβάλλουν στην εφαρμογή της νομοθεσίας της Ένωσης για τα προϊόντα καπνού, τη διαφήμιση και την εμπορία τους. Η δράση αυτή μπορεί να περιλαμβάνει δραστηριότητες που αποσκοπούν στη διασφάλιση της εκτέλεσης, της εφαρμογής, της παρακολούθησης και της αναθεώρησης αυτής της νομοθεσίας.

1.6. Προώθηση ενός συστήματος πληροφόρησης και γνώσης για τον τομέα της υγείας, ώστε να υποστηρίζεται η λήψη τεκμηριωμένων αποφάσεων, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης υφιστάμενων εργαλείων και, κατά περίπτωση, της περαιτέρω ανάπτυξης τυποποιημένης ενημέρωσης για θέματα υγείας και εργαλείων παρακολούθησης της υγείας, της συγκέντρωσης και ανάλυσης στοιχείων για την υγεία και τις ευρείας διάδοσης των αποτελεσμάτων του Προγράμματος.

2. **Προστασία των πολιτών της Ένωσης από σοβαρές διασυνοριακές απειλές κατά της υγείας**

2.1. Ενίσχυση των εκτιμήσεων επικινδυνότητας και κάλυψη των κενών όσον αφορά την ικανότητα εκτίμησης της επικινδυνότητας, μέσω της αύξησης των δυνατοτήτων επιστημονικής εμπειρογνωμοσύνης και της «χαρτογράφησης» των υφιστάμενων εκτιμήσεων.

2.2. Στήριξη της δημιουργίας ικανοτήτων κατά των απειλών για την υγεία στα κράτη μέλη και, μεταξύ άλλων, όπου είναι δυνατόν, συνεργασία με γειτονικές χώρες: ανάπτυξη σχεδίων προγραμματισμού σε θέματα ετοιμότητας και αντιμετώπισης, λαμβάνοντας υπόψη και σε συντονισμό με παγκόσμιες πρωτοβουλίες και συνιστώσες γενικού και ειδικού σχεδιασμού ετοιμότητας, συντονισμός της λήψης μέτρων για τη δημόσια υγεία, μη δεσμευτικές προσεγγίσεις στον τομέα του εμβολιασμού· αντιμετώπιση των αυξανόμενων απειλών για την υγεία από παγκόσμιες μετακινήσεις πληθυσμών· ανάπτυξη κατευθυντήριων γραμμών για προστατευτικά μέτρα σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, ανάπτυξη κατευθυντήριων γραμμών για θέματα ενημέρωσης, κατάρτιση οδηγών καλής πρακτικής· συμβολή στο πλαίσιο για εθελοντικό μηχανισμό, συμπεριλαμβανομένης της θέσπισης βέλτιστης κάλυψης με εμβολιασμό για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της επανεμφάνισης λοιμωδών νόσων και για την από κοινού λήψη ιατρικών αντιμέτρων· ανάπτυξη συνεκτικών στρατηγικών επικοινωνίας.

2.3. Δράσεις που απαιτούνται ή συμβάλλουν στην εφαρμογή της νομοθεσίας της Ένωσης στο πεδίο των μεταδοτικών νόσων και των άλλων απειλών κατά της υγείας, συμπεριλαμβανομένων όσων προκαλούνται από βιολογικά και χημικά συμβάντα, καθώς και από την περιβαλλοντική και κλιματική αλλαγή. Η δράση αυτή μπορεί να περιλαμβάνει δραστηριότητες που αποσκοπούν στη διευκόλυνση της εκτέλεσης, της εφαρμογής, της παρακολούθησης και της αναθεώρησης αυτής της νομοθεσίας.

2.4. Προώθηση ενός συστήματος πληροφόρησης και γνώσης για τον τομέα της υγείας, ώστε να υποστηρίζεται η λήψη τεκμηριωμένων αποφάσεων, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης υφιστάμενων εργαλείων και, κατά περίπτωση, της περαιτέρω ανάπτυξης τυποποιημένης ενημέρωσης για θέματα υγείας και εργαλείων παρακολούθησης της υγείας, της συγκέντρωσης και ανάλυσης στοιχείων για την υγεία και τις ευρείας διάδοσης των αποτελεσμάτων του Προγράμματος.

3. **Συμβολή σε καινοτόμα, αποδοτικά και βιώσιμα συστήματα υγείας**

3.1. Υποστήριξη της εθελοντικής συνεργασίας των κρατών μελών στον τομέα της αξιολόγησης των τεχνολογιών της υγείας στο πλαίσιο του δικτύου για την αξιολόγηση των τεχνολογιών της υγείας που συστάθηκε από την οδηγία 2011/24/ΕΕ Διευκόλυνση της αξιοποίησης των αποτελεσμάτων που απορρέουν από ερευνητικά σχέδια που υποστηρίζονται βάσει του έβδομου προγράμματος-πλαισίου της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για δραστηριότητες έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (2007-2013), που θεσπίσθηκε με την απόφαση αριθ. 1982/2006/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [1], και, πιο μακροπρόθεσμα, δραστηριότητες που θα αναληφθούν στο πλαίσιο του προγράμματος-πλαισίου για την έρευνα και την καινοτομία («Ορίζων 2020»).

[1] Απόφαση αριθ. 1982/2006/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με το έβδομο πρόγραμμα-πλαίσιο δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (2007-2013) (ΕΕ L 412 της 30.12.2006, σ. 19).

3.2. Προώθηση της εθελοντικής υιοθέτησης καινοτομιών στον τομέα της υγείας και προώθηση της ηλεκτρονικής υγείας με την αύξηση της διαλειτουργικότητας των μητρώων ασθενών και άλλων εφαρμογών ηλεκτρονικής υγείας· στήριξη της συνεργασίας για την ηλεκτρονική υγεία στην Ένωση, ιδίως σε θέματα μητρώων, και υιοθέτηση της καινοτομίας από τους επαγγελματίες του κλάδου της υγείας. Αυτό θα εξυπηρετήσει το εθελοντικό δίκτυο για την ηλεκτρονική υγεία που συστάθηκε από την οδηγία 2011/24/ΕΕ.

3.3. Στήριξη της βιωσιμότητας του υγειονομικού εργατικού δυναμικού με την ανάπτυξη αποτελεσματικού μηχανισμού πρόβλεψης και προγραμματισμού από πλευράς αριθμών για το εργατικό δυναμικό του τομέα της υγείας, της ισότητας των φύλων, του πεδίου άσκησης του επαγγέλματος και του βαθμού στον οποίο η κατάρτιση ανταποκρίνεται στις απαιτούμενες δεξιότητες, συμπεριλαμβανομένης της ικανότητας χρήσης νέων συστημάτων πληροφόρησης και λοιπών προηγμένων τεχνολογιών, παρακολούθηση της κινητικότητας (στο εσωτερικό της Ένωσης) και της μετανάστευσης επαγγελματιών του τομέα της υγείας, προώθηση αποτελεσματικών στρατηγικών πρόσληψης και παραμονής στην υπηρεσία και ανάπτυξη ικανοτήτων, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη ζητήματα εξάρτησης και γήρανσης του πληθυσμού.

3.4. Παροχή εμπειρογνωμοσύνης για την υποστήριξη των κρατών μελών που προωθούν μεταρρυθμίσεις των εθνικών τους συστημάτων υγείας μέσω της δημιουργίας μηχανισμού συγκέντρωσης εμπειρογνωμοσύνης στο επίπεδο της Ένωσης, για την παροχή ασφαλών και τεκμηριωμένων συμβουλών για αποτελεσματικές και αποδοτικές επενδύσεις και καινοτομία στη δημόσια υγεία και τα συστήματα υγείας. Διευκόλυνση της αξιοποίησης των αποτελεσμάτων που απορρέουν από ερευνητικά σχέδια που υποστηρίζονται βάσει του εβδόμου προγράμματος-πλαισίου της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για δραστηριότητες έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (2007-2013), και, πιο μακροπρόθεσμα, δραστηριότητες που θα αναληφθούν στο πλαίσιο του προγράμματος-πλαισίου για την έρευνα και την καινοτομία («Ορίζων 2020»).

3.5. Στήριξη δράσεων για την αντιμετώπιση ζητημάτων υγείας στα πλαίσια μιας γηράσκουσας κοινωνίας, συμπεριλαμβανομένων των δράσεων της ευρωπαϊκής σύμπραξης καινοτομίας με θέμα την ενεργό και υγιή γήρανση στις τρεις θεματικές της ενότητες: καινοτομία στην επαγρύπνηση, την πρόληψη και την έγκαιρη διάγνωση, καινοτομία στη θεραπεία και την περίθαλψη και καινοτομία στην ενεργό γήρανση και την ανεξάρτητη διαβίωση.

3.6. Δράσεις που απαιτούνται ή συμβάλλουν στην εφαρμογή της νομοθεσίας της Ένωσης για τα ιατροτεχνολογικά προϊόντα, τα φαρμακευτικά προϊόντα και τη διασυνοριακή υγειονομική περίθαλψη. Η δράση αυτή μπορεί να περιλαμβάνει δραστηριότητες που αποσκοπούν στη διευκόλυνση της εκτέλεσης, της εφαρμογής, της παρακολούθησης και της αναθεώρησης αυτής της νομοθεσίας.

3.7. Προώθηση ενός συστήματος πληροφόρησης και γνώσεων για τον τομέα της υγείας, ώστε να υποστηρίζεται η λήψη τεκμηριωμένων αποφάσεων, συμπεριλαμβανομένων της χρήσης υφιστάμενων εργαλείων και, κατά περίπτωση, της περαιτέρω ανάπτυξης τυποποιημένης ενημέρωσης για θέματα υγείας και εργαλείων παρακολούθησης της υγείας, της συγκέντρωσης και ανάλυσης στοιχείων για την υγεία και της ευρείας διάδοσης των αποτελεσμάτων του Προγράμματος, και υποστήριξη στις επιστημονικές επιτροπές που έχουν συσταθεί σύμφωνα με την απόφαση 2008/721/ΕΚ.

4. **Διευκόλυνση της πρόσβασης των πολιτών της Ένωσης σε καλύτερη και ασφαλέστερη υγειονομική περίθαλψη**

4.1. Υποστήριξη της δημιουργίας ενός συστήματος ευρωπαϊκών δικτύων αναφοράς για ασθενείς με παθήσεις που απαιτούν εξαιρετικά εξειδικευμένη περίθαλψη και ιδιαίτερη συγκέντρωση πόρων και εμπειρογνωμοσύνης, όπως στην περίπτωση των σπάνιων νόσων, βάσει των κριτηρίων που καθορίζονται στο πλαίσιο της οδηγίας 2011/24/ΕΕ.

4.2. Υποστήριξη των κρατών μελών, των οργανώσεων των ασθενών και των σχετικών παραγόντων, με στόχο την αποτελεσματική στήριξη των ασθενών που υποφέρουν από σπάνιες νόσους. Περιλαμβάνεται η δημιουργία δικτύων αναφοράς (σύμφωνα με το σημείο 4.1), βάσεων δεδομένων με πληροφορίες σε επίπεδο Ένωσης και μητρώων για τις σπάνιες νόσους βάσει κοινών κριτηρίων.

4.3. Ενίσχυση της συνεργασίας για την ασφάλεια των ασθενών και την ποιότητα της περίθαλψης, μεταξύ άλλων με την εφαρμογή της σύστασης του Συμβουλίου, της 9ης Ιουνίου 2009, για την ασφάλεια των ασθενών, συμπεριλαμβανομένης της πρόληψης και του ελέγχου των ιατρογενών λοιμώξεων [1]· ανταλλαγή καλών πρακτικών για τα συστήματα διασφάλισης της ποιότητας· ανάπτυξη κατευθυντήριων γραμμών και εργαλείων για την προώθηση της ποιότητας και της ασφάλειας των ασθενών· αύξηση της παροχής πληροφοριών στους ασθενείς για θέματα ασφάλειας και ποιότητας, βελτίωση της ανατροφοδότησης και της διάδρασης μεταξύ των φορέων παροχής υπηρεσιών υγείας και των ασθενών.

4.4. Σύμφωνα με το σχέδιο δράσης κατά της αύξησης των απειλών από τη μικροβιακή αντίσταση, βελτίωση της συνετής χρήσης αντιμικροβιακών και μείωση των πρακτικών που αυξάνουν τη μικροβιακή αντοχή, ιδίως στα νοσοκομεία· προώθηση αποτελεσματικών μέτρων πρόληψης και υγιεινής για την αποφυγή και τον έλεγχο των λοιμώξεων· μείωση των ανθεκτικών λοιμώξεων και των ιατρογενών λοιμώξεων και διασφάλιση της διαθεσιμότητας αποτελεσματικών αντιβιοτικών.

4.5. Δράσεις που απαιτούνται ή συμβάλλουν στην εφαρμογή της νομοθεσίας της Ένωσης για τους ανθρώπινους ιστούς και τα κύτταρα, το αίμα, τα ανθρώπινα όργανα, τα ιατροτεχνολογικά προϊόντα, τη χρήση φαρμακευτικών προϊόντων και τα δικαιώματα των ασθενών στο πλαίσιο της διασυνοριακής υγειονομικής περίθαλψης, με πλήρη σεβασμό, παράλληλα, των αρμοδιοτήτων και των ηθικών αρχών που εφαρμόζονται από τα κράτη μέλη στους τομείς αυτούς. Η δράση αυτή μπορεί να περιλαμβάνει δραστηριότητες που αποσκοπούν στη διευκόλυνση της εκτέλεσης, της εφαρμογής, της παρακολούθησης και της αναθεώρησης αυτής της νομοθεσίας.

4.6. Προώθηση ενός συστήματος πληροφόρησης και γνώσης για τον τομέα της υγείας, ώστε να υποστηρίζεται η λήψη τεκμηριωμένων αποφάσεων, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης υφιστάμενων εργαλείων και, κατά περίπτωση, της περαιτέρω ανάπτυξης τυποποιημένης πληροφόρησης για θέματα υγείας και εργαλείων παρακολούθησης της υγείας, της συλλογής και της ανάλυσης δεδομένων για την υγεία και της ευρείας διάδοσης των αποτελεσμάτων του Προγράμματος.

---

[1] ΕΕ C 151 της 3.7.2009, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΕΤΗΣΙΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Τα ετήσια προγράμματα εργασίας καταρτίζονται σύμφωνα με τα ακόλουθα κριτήρια για τη διάρκεια του Προγράμματος:

— τη συνάφεια των προτεινόμενων δράσεων για τους στόχους που ορίζονται στα άρθρα 2 και 3, καθώς και για τις θεματικές προτεραιότητες που καθορίζονται στο παράρτημα I και για τη στρατηγική της Ένωσης για την υγεία «Μαζί για την Υγεία»,

— την προστιθέμενη αξία για την Ένωση σύμφωνα με τις θεματικές προτεραιότητες στο παράρτημα I,

— τη συνάφεια των προτεινόμενων δράσεων για τη δημόσια υγεία, με όρους προαγωγής της υγείας και πρόληψης ασθενειών, προστασίας των πολιτών της Ένωσης και με όρους βελτίωσης της απόδοσης των συστημάτων υγείας,

— τη συνάφεια των προτεινόμενων δράσεων για τη στήριξη της υλοποίησης της νομοθεσίας της Ένωσης για την υγεία,

— την καταλληλότητα της γεωγραφικής κάλυψης των προτεινόμενων δράσεων·

— την ισόρροπη κατανομή των πόρων του προϋπολογισμού μεταξύ των διαφόρων στόχων του Προγράμματος, λαμβάνοντας υπόψη τα πιθανά πλεονεκτήματα για την προαγωγή της υγείας,

— την επαρκή κάλυψη των θεματικών προτεραιοτήτων που καθορίζονται στο παράρτημα I.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 283/2014 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 11ης Μαρτίου 2014

σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τα διευρωπαϊκά δίκτυα υποδομών των τηλεπικοινωνιών και την κατάργηση της απόφασης αριθ. 1336/97/ΕΚ

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 172,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Μετά τη διαβίβαση του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τις γνώμες της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ([1]),

Έχοντας υπόψη τις γνώμες της Επιτροπής των Περιφερειών ([2]),

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ([3]),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Τα τηλεπικοινωνιακά δίκτυα και οι υπηρεσίες καθίστανται ολοένα και περισσότερο διαδικτυακές υποδομές, ενώ τα ευρυζωνικά δίκτυα συνδέονται στενά με τις ψηφιακές υπηρεσίες. Το διαδίκτυο γίνεται η κυρίαρχη πλατφόρμα για επικοινωνίες, υπηρεσίες, εκπαίδευση, συμμετοχή στην κοινωνική και πολιτική ζωή, στο πολιτιστικό περιεχόμενο και στην επιχειρηματική δραστηριότητα. Επομένως, η διευρωπαϊκή διάθεση ευρέως διαδεδομένης, πολύ υψηλής ταχύτητας και ασφαλούς ταχείας πρόσβασης στο διαδίκτυο και τις ψηφιακές υπηρεσίες προς το δημόσιο συμφέρον είναι απαραίτητα στοιχεία για την κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη, την ανταγωνιστικότητα, την κοινωνική ένταξη και την εσωτερική αγορά.

(2) Στις 17 Ιουνίου 2010, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ενέκρινε την ανακοίνωση της Επιτροπής της 26ης Αυγούστου 2010 για το ψηφιακό θεματολόγιο για την Ευρώπη, το οποίο έχει ως στόχο να χαράξει μια πορεία για τη μεγιστοποίηση του κοινωνικού και οικονομικού δυναμικού των τεχνολογιών πληροφοριών και επικοινωνιών. Το θεματολόγιο επιδιώκει να τονώσει την προσφορά και τη ζήτηση για ανταγωνιστική διαδικτυακή υποδομή πολύ υψηλών ταχυτήτων και για διαδικτυακές ψηφιακές υπηρεσίες, με σκοπό τη μετάβαση σε μια γνήσια ψηφιακή ενιαία αγορά, απαραίτητη για την έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη.

(3) Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1316/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([4]), ορίζει τους όρους, τις μεθόδους και τις διαδικασίες για την παροχή οικονομικής βοήθειας της Ένωσης σε διευρωπαϊκά δίκτυα στον τομέα των μεταφορών, των τηλεπικοινωνιών και της ενέργειας. Δεδομένου ότι στους τομείς που καλύπτονται από τον κανονισμό για τη Διευκόλυνση «Συνδέοντας την Ευρώπη» (ΔΣΕ) υπάρχουν παρεμφερείς προκλήσεις και ευκαιρίες, προσφέρονται σημαντικές δυνατότητες εκμετάλλευσης συνεργειών, συνδυάζοντας μεταξύ άλλων τη χρηματοδότηση για τη ΔΣΕ με άλλες πηγές χρηματοδότησης.

(4) Ο αριθμός των διασυνοριακών ψηφιακών υπηρεσιών που επιτρέπουν ανταλλαγές ανάμεσα στις δημόσιες διοικήσεις της Ευρώπης προς στήριξη των πολιτικών της Ένωσης είναι μεγάλος. Κατά την ανάπτυξη νέων λύσεων, είναι σημαντική η αξιοποίηση των λύσεων που δίδονται στο πλαίσιο άλλων ευρωπαϊκών πρωτοβουλιών, η αποφυγή της αλληλεπικάλυψης, ο συντονισμός και η εναρμόνιση των προσεγγίσεων και των λύσεων σε όλο το φάσμα των πρωτοβουλιών και των πολιτικών, πχ στο πρόγραμμα ISA, που συστήθηκε με την απόφαση αριθ. 922/2009/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([5]), στο πρόγραμμα Fiscalis, που συστήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1286/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([6]), και στο Ορίζοντας 2020, που συστήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1291/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([7]). Ομοίως, οι λύσεις πρέπει να τηρούν τα συμπεφωνημένα διεθνή ή/και ευρωπαϊκά πρότυπα ή τις ανοικτές προδιαγραφές διαλειτουργικότητας, που έθεσε ιδίως η

([1]) Γνώμη της 22ας Φεβρουαρίου 2012 (ΕΕ C 143 της 22.5.2012, σ. 120) και γνώμη της 16ης Οκτωβρίου 2013 (δεν έχει δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

([2]) ΕΕ C 225 της 27.7.2012, σ. 211 και ΕΕ C 356 της 5.12.2013, σ. 116.

([3]) Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2014 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 11ης Μαρτίου 2014.

([4]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1316/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, για τη σύσταση της διευκόλυνσης «Συνδέοντας την Ευρώπη», την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 913/2010 και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 680/2007 και (ΕΚ) αριθ. 67/2010 (ΕΕ L 348 της 20.12.2013, σ. 129).

([5]) Απόφαση αριθ. 922/2009/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με λύσεις διαλειτουργικότητας για τις ευρωπαϊκές δημόσιες διοικήσεις (ΕΕ L 260 της 3.10.2009, σ. 20).

([6]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1286/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη θέσπιση προγράμματος δράσης για τη βελτίωση της λειτουργίας των φορολογικών συστημάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση για την περίοδο 2014-2020 (Fiscalis 2020) και την κατάργηση της απόφασης αριθ. 1482/2007/ΕΚ (ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 25).

([7]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1291/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση του προγράμματος-πλαισίου Ορίζων 2020) για την έρευνα και την καινοτομία (2014-2020) και την κατάργηση της απόφασης αριθ. 1982/2006/ΕΚ (ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 104).

Επιτροπή με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1025/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [1], και τις οικείες λοιπές προδιαγραφές και προσανατολισμούς, όπως το Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Διαλειτουργικότητας για τις ευρωπαϊκές δημόσιες υπηρεσίες (EIF/ΕΠΔ).

(5) Η ανάπτυξη ευρυζωνικών δικτύων πολύ υψηλής ταχύτητας θα υποβοηθηθεί από τα ευρωπαϊκά τεχνικά πρότυπα. Προκειμένου η Ένωση να ανακτήσει τον κυρίαρχο ρόλο στην βιομηχανία των τηλεπικοινωνιών είναι απαραίτητα ενωσιακά ερευνητικά και αναπτυξιακά προγράμματα και αυξημένη παρακολούθηση των προγραμμάτων τυποποίησης.

(6) Τα μεγάλης κλίμακας διακρατικά πιλοτικά έργα μεταξύ κρατών μελών, που υλοποιούνται με συγχρηματοδότηση από πρόγραμμα ανταγωνιστικότητας και καινοτομίας [2], όπως το PEPPOL, το STORK, το epSOS, το eCODEX ή το SPOCS, έχουν επαληθεύσει την καταλληλότητα βασικών διασυνοριακών ψηφιακών υπηρεσιών στην εσωτερική αγορά, επί τη βάσει κοινών δομοστοιχείων, τα οποία ενοποιούνται από το έργο eSENS. Τα εν λόγω πιλοτικά έργα έχουν φθάσει ή πρόκειται σύντομα να φθάσουν στο επίπεδο ωρίμανσης που είναι απαραίτητο για την εγκατάστασή τους. Τα υφιστάμενα έργα κοινού ενδιαφέροντος έχουν αποδείξει την προστιθέμενη αξία της δράσης σε ευρωπαϊκό επίπεδο, όπως στους τομείς της πολιτισμικής κληρονομιάς (Europeana), της προστασίας των παιδιών (Safer Internet), της κοινωνικής ασφάλισης (EESSI), αλλά και σε άλλους, όπως στον τομέα της προστασίας των καταναλωτών (ODR).

(7) Όσον αφορά τις υποδομές ψηφιακών υπηρεσιών, τα δομοστοιχεία θα πρέπει να προηγηθούν των άλλων υποδομών ψηφιακών υπηρεσιών, δεδομένου ότι αποτελούν προϋπόθεση αυτών. Οι υποδομές ψηφιακών υπηρεσιών θα πρέπει, μεταξύ άλλων, να παράγουν προστιθέμενη αξία για την Ευρώπη και να καλύπτουν πάγιες ανάγκες. Θα πρέπει να βρίσκονται σε επαρκές επίπεδο ωρίμανσης για εγκατάσταση, τόσο τεχνικώς όσο και επιχειρησιακώς, όπως έδειξε και η επιτυχία του πιλοτικού έργου. Θα πρέπει δε να βασίζονται σε συγκεκριμένο σχέδιο βιωσιμότητας ώστε να διασφαλίζεται η μεσοπρόθεσμη έως μακροχρόνια λειτουργία των πλατφορμών βασικών υπηρεσιών πέρα από τη ΔΣΕ. Συνεπώς, η χρηματοδότηση βάσει του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να καταργηθεί σταδιακά, όπου είναι εφικτό, και να αντληθούν, εφόσον απαιτείται, κεφάλαια από άλλες πηγές πέραν της ΔΣΕ.

(8) Οι υποδομές ψηφιακών υπηρεσιών, οι απαραίτητες προς εκπλήρωση των εκ του δικαίου της Ένωσης νομικών υποχρεώσεων ή/και που παράγουν ή παρέχουν δομοστοιχεία με δυνητικά μεγάλο αντίκτυπο στην ανάπτυξη πανευρωπαϊκών δημόσιων υπηρεσιών, είναι σημαντικό να χρηματοδοτηθούν, για να στηριχθούν οι υποδομές πολλαπλών ψηφιακών υπηρεσιών διαμορφώνοντας σταδιακά ένα ευρωπαϊκό οικοσύστημα διαλειτουργικότητας. Ως νομικές υποχρεώσεις νοούνται εδώ συγκεκριμένες διατάξεις που προβλέπουν είτε την ανάπτυξη ή χρήση υποδομών ψηφιακών υπηρεσιών είτε αποτελέσματα που μπορούν να επιτευχθούν μόνο μέσω ευρωπαϊκών υποδομών ψηφιακών υπηρεσιών.

(9) Τα έργα Europeana και προστασίας των παιδιών (Safer Internet), θα πρέπει να έχουν προτεραιότητα ως ήδη εφαρμοζόμενα προγράμματα υποδομής ψηφιακών υπηρεσιών. Ειδικότερα, η συνεχής χρηματοδότηση της Ένωσης από άλλα προγράμματα της Ένωσης προς τη ΔΣΕ θα πρέπει να διασφαλιστεί τα πρώτα έτη του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου για το διάστημα 2014-2020 που θεσπίζονται με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 1311/2013 του Συμβουλίου [3] ώστε να διασφαλιστεί η απρόσκοπτη και επιτυχής εφαρμογή των υπηρεσιών στο βαθμό που γίνεται και δυνάμει του ισχύοντος χρηματοδοτικού σχεδίου. Στις 10 Μαΐου 2012, το Συμβούλιο τόνισε τη ζωτικής σημασίας διασφάλιση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας του Europeana, και σε ό,τι αφορά τη διακυβέρνηση και τη χρηματοδότησή του [4].

(10) Χρειάζεται ένα ασφαλές, χωρίς αποκλεισμούς και θετικό διαδικτυακό περιβάλλον για παιδιά και νέους. Ως βασικό μέτρο προστασίας και προαγωγής των δικαιωμάτων των παιδιών, η λειτουργία του προγράμματος ασφαλούς διαδικτύου θα πρέπει να διασφαλιστεί από το 2014. Εφαρμόζοντας τον κανονισμό αυτό, θα πρέπει να χρηματοδοτηθεί η εφαρμογή της ευρωπαϊκής στρατηγικής για Διαδίκτυο καλύτερα προσαρμοσμένο στα παιδιά σε επίπεδο Ένωσης και κρατών μελών, ειδικότερα όσον αφορά τα Κέντρα για ασφαλέστερη χρήση του διαδικτύου στα κράτη μέλη. Οι δραστηριότητες των Κέντρων αυτών, περιλαμβανομένων των κόμβων ευαισθητοποίησης και άλλων δραστηριοτήτων ευαισθητοποίησης, των γραμμών παροχής βοηθείας για τα παιδιά, των γονέων και των φροντιστών όσον αφορά τους βέλτιστους τρόπους χρήσης του Διαδικτύου από τα παιδιά καθώς και των ανοιχτών γραμμών επικοινωνίας για την καταγγελία παράνομης σεξουαλικής κακοποίησης των παιδιών στο Διαδίκτυο, είναι βασικό στοιχείο και προαπαιτούμενο για την επιτυχία της στρατηγικής αυτής.

(11) Μελλοντική ενωσιακή νομική πράξη σχετικά με την ηλεκτρονική ταυτοποίηση και τις υπηρεσίες εμπιστοσύνης για ηλεκτρονικές συναλλαγές στην εσωτερική αγορά θα θέσει τις λεπτομερείς απαιτήσεις και προϋποθέσεις για την αμοιβαία αναγνώριση των βασικών παραγόντων που αναφέρονται εφεξής ως δομοστοιχεία των υποδομών ψηφιακών υπηρεσιών. Η πράξη αυτή θα καλύπτει πολλά από τα βασικότερα δομοστοιχεία, πχ ηλεκτρονική ταυτοποίηση και ηλεκτρονική υπογραφή ως μέρος των σχεδίων κοινού ενδιαφέροντος που ορίζονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

[1] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1025/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με την ευρωπαϊκή τυποποίηση, την τροποποίηση των οδηγιών του Συμβουλίου 89/686/ΕΟΚ και 93/15/ΕΟΚ και των οδηγιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 94/9/ΕΚ, 94/25/ΕΚ, 95/16/ΕΚ, 97/23/ΕΚ, 98/34/ΕΚ, 2004/22/ΕΚ, 2007/23/ΕΚ, 2009/23/ΕΚ και 2009/105/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 87/95/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της απόφασης αριθ. 1673/2006/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 316 της 14.11.2012, σ. 12).

[2] Απόφαση αριθ. 1639/2006/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 2006, σχετικά με τη θέσπιση προγράμματος-πλαισίου για την ανταγωνιστικότητα και την καινοτομία (2007-2013) (ΕΕ L 310 της 9.11.2006, σ. 15).

[3] Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 1311/2013 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 2013, για τον καθορισμό του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου για την περίοδο 2014-2020 (ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 884).

[4] ΕΕ C 169 της 15.6.2012, σ. 5.

(12) Οι υποδομές ψηφιακών υπηρεσιών που υλοποιούνται βάσει της απόφασης αριθ. 922/2009/ΕΚ θα διευκολύνουν την ηλεκτρονική διασυνοριακή και διατομεακή αλληλεπίδραση μεταξύ των ευρωπαϊκών δημόσιων διοικήσεων. Αυτό με τη σειρά του θα επιτρέψει την παροχή σημαντικών υπηρεσιών σε τομείς όπως η ηλεκτρονική ταυτοποίηση και η επαλήθευση ταυτότητας και οι δημόσιες ηλεκτρονικές συμβάσεις, η διασυνοριακή διασύνδεση μητρώων επιχειρήσεων, οι διαλειτουργικές ηλεκτρονικές διασυνοριακές υπηρεσίες υγείας, καθώς και η διασυνοριακή συνεργασία για την ασφάλεια στον κυβερνοχώρο, συμβάλλοντας στην ολοκλήρωση της ψηφιακής ενιαίας αγοράς. Η αλληλεπίδραση μεταξύ των δημόσιων διοικήσεων θα επιτευχθεί μέσα από τη δημιουργία ή/και την ενίσχυση διαλειτουργικών πλατφορμών βασικών υπηρεσιών, οι οποίες εδράζονται επί υφιστάμενων κοινών δομοστοιχείων ή/και παρέχουν επιπρόσθετα δομοστοιχεία για την ανάπτυξη περαιτέρω πλατφορμών βασικών υπηρεσιών και σχετικών υπηρεσιών γενικής εφαρμογής που συνδέουν τις εθνικές υποδομές με πλατφόρμες βασικών υπηρεσιών για την παροχή διασυνοριακών ψηφιακών υπηρεσιών.

(13) Τα κράτη μέλη πρέπει να ενθαρρύνουν τις τοπικές και περιφερειακές αρχές να μετέχουν ολοκληρωτικά και αποτελεσματικά στη διακυβέρνηση των υποδομών ψηφιακών υπηρεσιών και να διασφαλίζουν την εφαρμογή όλων των συστάσεων του ΕΠΔ στα έργα κοινού ενδιαφέροντος με αντικείμενο τη διασυνοριακή παροχή υπηρεσιών ηλε-διακυβέρνησης.

(14) Στο ψήφισμά του της 6ης Ιουλίου 2011 για τα ευρωπαϊκά δίκτυα ευρυζωνικότητας: «επένδυση στην ψηφιακά τροφοδοτούμενη ανάπτυξη» [1], το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τονίζει ότι οι ευρυζωνικές υπηρεσίες αποτελούν το κλειδί για την ανταγωνιστικότητα της βιομηχανίας της Ένωσης και συμβάλλουν σημαντικά στην οικονομική ανάπτυξη, την κοινωνική συνοχή και τη δημιουργία ποιοτικών θέσεων εργασίας στην Ένωση. Η επένδυση σε τεχνολογίες αιχμής και διαχρονικές τεχνολογίες είναι ζωτικής σημασίας εάν η Ένωση επιθυμεί να καταστεί το κέντρο της καινοτομίας, της γνώσης και των υπηρεσιών.

(15) Μια ευρωπαϊκή αγορά με σχεδόν 500 εκατομμύρια χρήστες με ευρυζωνική σύνδεση πολύ υψηλών ταχυτήτων θα μπορούσε να αποτελέσει την αιχμή του δόρατος για την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς, δημιουργώντας μια μοναδική στον κόσμο κρίσιμη μάζα χρηστών, ώστε να προσφερθούν σε όλες τις περιφέρειες νέες ευκαιρίες, σε κάθε χρήστη αυξημένη αξία και στην Ένωση η ικανότητα να αποτελέσει μια παγκοσμίως πρωτοπόρο οικονομία βασισμένη στη γνώση. Η ταχεία εξάπλωση ευρυζωνικών δικτύων υψηλών ταχυτήτων είναι κρίσιμη για την ανάπτυξη της παραγωγικότητας στην Ένωση και τη δημιουργία νέων και μικρών επιχειρήσεων που μπορούν να γίνουν πρωτοπόρες σε διάφορους τομείς, πχ στη φροντίδα της υγείας, τη μεταποίηση και τις υπηρεσίες.

(16) Ο συνδυασμός νέων ευκαιριών τόσο στις υποδομές όσο και σε νέες καινοτόμες και διαλειτουργικές υπηρεσίες, θα πρέπει να αποτελέσει το έναυσμα για μία θετική εξέλιξη παρέχοντας κίνητρο για αυξανόμενη ζήτηση ευρυζωνικών συνδέσεων υψηλής ταχύτητας, ζήτηση η οποία θα ήταν εμπορικώς σκόπιμο να ικανοποιηθεί.

(17) Το ψηφιακό θεματολόγιο για την Ευρώπη ορίζει ότι έως το 2020 όλοι οι Ευρωπαίοι θα πρέπει να έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο με ταχύτητες πάνω από 30 Mbps, ενώ τουλάχιστον το 50 % των ευρωπαϊκών νοικοκυριών θα πρέπει να διαθέτει σύνδεση στο διαδίκτυο ταχύτερη από 100 Mbps.

(18) Δεδομένης της ταχείας εξέλιξης των ψηφιακών υπηρεσιών και εφαρμογών που απαιτούν ακόμα ταχύτερες διαδικτυακές συνδέσεις και γρήγορη εξέλιξη των τεχνολογιών αιχμής που το επιτρέπουν, στο πλαίσιο της αξιολόγησης του ψηφιακού θεματολογίου για την Ευρώπη, θα πρέπει να εξεταστεί η αναθεώρηση των ευρυζωνικών στόχων για το 2020 ούτως ώστε να εξασφαλιστεί ότι η Ένωση διαθέτει ανταγωνιστικές ευρυζωνικές ταχύτητες σε σύγκριση με άλλες οικονομίες στον πλανήτη.

(19) Ένα μέρος των ευρυζωνικών έργων θα πρέπει να επιδείξει μεγαλύτερες φιλοδοξίες, στοχεύοντας σε υψηλότερες ταχύτητες και με τον τρόπο αυτό να αποτελέσουν πιλοτικά έργα για ταχύτερη συνδετικότητα και υποδείγματα με δυναμικό αναπαραγωγικότητας.

(20) Στο ψήφισμά του της 12ης Σεπτεμβρίου 2013 σχετικά με το ψηφιακό θεματολόγιο για την ανάπτυξη την κινητικότητα και την απασχόληση: Καιρός να ανεβάσουμε ταχύτητα, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τόνισε ότι στόχος ενός αναθεωρημένου, φιλόδοξου ψηφιακού θεματολογίου για την Ευρώπη για το 2020 πρέπει να είναι η σύνδεση όλων των νοικοκυριών της Ένωσης με ευρυζωνικές συνδέσεις των 100 Mbps το δευτερόλεπτο, με το 50 % των νοικοκυριών να επιλέγουν σύνδεση του 1 gigabit το δευτερόλεπτο και πέρα.

(21) Ο ιδιωτικός τομέας πρέπει να διαδραματίσει ηγετικό ρόλο στην εγκατάσταση και στον εκσυγχρονισμό των ευρυζωνικών δικτύων, υποστηριζόμενος από ένα ανταγωνιστικό και φιλικό προς τις επενδύσεις κανονιστικό πλαίσιο. Όπου οι ιδιωτικές επενδύσεις δεν επαρκούν, τα κράτη μέλη θα πρέπει να καταβάλουν τις αναγκαίες προσπάθειες ώστε να επιτευχθούν οι στόχοι του ψηφιακού θεματολογίου για την Ευρώπη. Η δημόσια οικονομική βοήθεια στον τομέα των ευρυζωνικών συνδέσεων θα πρέπει να περιορίζεται σε προγράμματα ή πρωτοβουλίες για έργα τα οποία δεν μπορούν να χρηματοδοτηθούν αποκλειστικά από τον ιδιωτικό τομέα. Αυτό βεβαιώνεται με την εκ των προτέρων αξιολόγηση, η οποία εντοπίζει αστοχίες της αγοράς ή μη ικανοποιητικές επενδυτικές καταστάσεις, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [2].

[1] ΕΕ C 33 E της 5.2.2013, σ. 89.

[2] Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου (ΕΕ L 298 της 26.10.2012, σ. 1).

(22) Τα χρηματοδοτικά μέσα για τα ευρυζωνικά δίκτυα δεν πρέπει να στρεβλώνουν αδικαιολόγητα τον ανταγωνισμό, να εκτοπίζουν τις ιδιωτικές επενδύσεις ή να δημιουργούν αντικίνητρα για τους ιδιώτες επενδυτές. Ειδικότερα, πρέπει να συμμορφώνονται με τα άρθρα 101, 102, 106 και 107 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) καθώς και, εφόσον ισχύει, με τις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕ για την εφαρμογή των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων σε σχέση με την ταχεία εξάπλωση των ευρυζωνικών δικτύων.

(23) Η δημόσια χρηματοδότηση για τα δίκτυα ευρυζωνικών υπηρεσιών θα πρέπει να περιορίζεται αποκλειστικά σε έργα υποδομής που τηρούν την εφαρμοστέα νομοθεσία, ειδικότερα εκείνη περί ανταγωνισμού, και με τις υποχρεώσεις περί πρόσβασης σύμφωνα με την οδηγία 2002/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]).

(24) Δεδομένου ότι οι διαθέσιμοι οικονομικοί πόροι της ΔΣΕ είναι περιορισμένοι, η οικονομική υποστήριξη πρέπει να εστιάσει στη σύσταση χρηματοδοτικών μηχανισμών σε επίπεδο Ένωσης με σκοπό την προσέλκυση επιπρόσθετων επενδύσεων, την προαγωγή πολλαπλασιαστικών αποτελεσμάτων και τη διευκόλυνση της αποτελεσματικής αξιοποίησης ιδιωτικών και άλλων δημόσιων κεφαλαίων για επενδύσεις. Η εν λόγω προσέγγιση επιτρέπει τη συνεισφορά επιχειρήσεων και θεσμικών παραγόντων σε επίπεδα πολύ υψηλότερα από εκείνα της χρηματοδότησης που είναι απευθείας επιλέξιμη στο πλαίσιο της ΔΣΕ.

(25) Ενόψει των περιορισμένων χρηματοδοτικών πόρων στο πλαίσιο της ΔΣΕ και προκειμένου να διασφαλιστεί η κατάλληλη χρηματοδότηση για τις υποδομές των ψηφιακών υπηρεσιών, οι συνολικές πιστώσεις του προϋπολογισμού για τις ευρυζωνικές υπηρεσίες δεν θα πρέπει να υπερβαίνουν το ελάχιστο ποσό που απαιτείται για τη σύσταση αποτελεσματικής ως προς το κόστος παρέμβασης, η οποία θα πρέπει να καθορίζεται με εκ των προτέρων εκτίμηση, λαμβάνοντας υπόψη και τον τύπο των προτεινόμενων χρηματοδοτικών μέσων, την πιθανή μόχλευση για το ελάχιστο αποτελεσματικό χαρτοφυλάκιο έργων και τις συνθήκες της αγοράς.

(26) Η υποστήριξη για την εγκατάσταση ευρυζωνικών συνδέσεων μέσω της ΔΣΕ πρέπει να είναι συμπληρωματική προς τη βοήθεια που παρέχεται βάσει άλλων προγραμμάτων και πρωτοβουλιών της Ένωσης, περιλαμβανομένων των ευρωπαϊκών διαρθρωτικών και επενδυτικών ταμείων (ταμεία ΕΔΕΤ), σε περιπτώσεις όπου εντοπίζονται ατέλειες της αγοράς ή μη ικανοποιητικές επενδυτικές καταστάσεις από αξιολογήσεις που διενεργούνται εκ των προτέρων και σε περιπτώσεις όπου έτσι αποφασίζεται από τις διαχειριστικές αρχές. Η οικονομική βοήθεια που προσφέρεται μέσω της ΔΣΕ για την εγκατάσταση ευρυζωνικών συνδέσεων πρέπει να συνεισφέρει στις προσπάθειες των κρατών μελών, τόσο άμεσα όσο και μέσω της παροχής ενός επενδυτικού μέσου εθελοντικών, εξειδικευμένων συνεισφορών από άλλες πηγές, περιλαμβανομένων των ταμείων ΕΔΕΤ, επιτρέποντας έτσι στα κράτη μέλη να επωφελούνται από την τεχνογνωσία και από τα αποτελέσματα κλίμακας των μέσων που διαχειρίζεται η Ένωση με σκοπό την ενίσχυση της αποδοτικότητας των δημόσιων δαπανών.

([1]) Οδηγία 2002/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και με τη διασύνδεσή τους (οδηγία για την πρόσβαση) (ΕΕ L 108 της 24.4.2002, σ. 7).

(27) Για να διασφαλιστεί η καλύτερη σχέση ποιότητας/τιμής, και δεδομένων των περιορισμένων πόρων, η χρηματοδότηση της ΔΣΕ θα πρέπει να παρέχεται σε έργα που βασίζονται στην πλέον προσαρμοσμένη τεχνολογία για το συγκεκριμένο έργο, να συνδράμει στην προώθηση καινοτόμων επιχειρηματικών υποδειγμάτων και να επιδεικνύει υψηλό βαθμό αναπαραγωγικότητας. Όταν τα έργα χρηματοδοτούνται μέσω εθελοντικών συμβολών δυνάμει της ΔΣΕ, όπως με τα ταμεία ΕΚΔΚ ή μέσω εθνικής ή περιφερειακής χρηματοδότησης, τα κριτήρια επιλεξιμότητας θα πρέπει να είναι ελαστικότερα και να λαμβάνουν υπόψη τη συγκεκριμένη κατάσταση και τις συνθήκες του τομέα που πρόκειται να εξυπηρετήσει η χρηματοδότηση.

(28) Η Ένωση μπορεί να υποστηρίζει την εγκατάσταση ευρυζωνικών δικτύων που συμβάλλουν στους στόχους του ψηφιακού θεματολογίου για την Ευρώπη σε κάθε περιοχή πχ σε προαστιακές, αγροτικές, αραιοκατοικημένες και λιγότερο ανεπτυγμένες περιοχές. Η μείωση του ψηφιακού χάσματος και η αύξηση της ψηφιακής πρόσβασης αποτελούν σημαντικό στόχο του ψηφιακού θεματολογίου για την Ευρώπη. Ως εκ τούτου, όλες οι δράσεις της Ένωσης στον τομέα των ευρυζωνικών υπηρεσιών θα πρέπει να αναλύουν τις συγκεκριμένες ανάγκες των προαστιακών, αγροτικών και ειδικότερα, των αραιοκατοικημένων και λιγότερο ανεπτυγμένων περιοχών, που θα πρέπει να εξυπηρετηθούν με συνδέσεις. Εδώ εντάσσεται η εγκατάσταση ευρυζωνικών δικτύων για τη σύνδεση νησιών, ηπειρωτικών, ορεινών, απομακρυσμένων και περιφερειακών περιοχών, περιλαμβανομένων των νησιωτικών κρατών μελών, με κεντρικές περιφέρειες της Ένωσης, επίσης μπορεί να υποστηρίζει και δράσεις για τη βελτίωση της αξιοπιστίας ή της απόδοσης των συνδέσεων μεταξύ τέτοιων περιφερειών και των κεντρικών περιφερειών της Ένωσης.

(29) Για να συμπληρωθεί η ενιαία ψηφιακή αγορά, θα πρέπει να τονωθεί η συμβατότητα μεταξύ της ΔΣΕ και των εθνικών και περιφερειακών δράσεων για τις ευρυζωνικές υπηρεσίες.

(30) Κατά την εφαρμογή του κανονισμού, η μορφή χρηματοδοτικής βοηθείας πρέπει να ευθυγραμμίζεται με τα χαρακτηριστικά των προκείμενων δράσεων. Επομένως, στον τομέα των υποδομών ψηφιακών υπηρεσιών, οι πλατφόρμες βασικών υπηρεσιών οι οποίες δεν μπορούν να χρηματοδοτηθούν από άλλες πηγές πρέπει να αποτελούν χρηματοδοτική προτεραιότητα υπό μορφή δημόσιων συμβάσεων ή, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, υπό μορφή επιχορηγήσεων, ενώ οι υπηρεσίες γενικής εφαρμογής πρέπει να λαμβάνουν περιορισμένη μόνο οικονομική υποστήριξη από τη ΔΣΕ. Επιπλέον, η όποια οικονομική βοήθεια από τη ΔΣΕ πρέπει να στοχεύει στην αποδοτική αξιοποίηση των κεφαλαίων της Ένωσης και τα ευρυζωνικά δίκτυα πρέπει επομένως να υποστηρίζονται από χρηματοδοτικά μέσα που εξασφαλίζουν σημαντικότερη μόχλευση απ' ό,τι οι επιχορηγήσεις.

(31) Οι παρεμβάσεις βάσει του παρόντος κανονισμού πρέπει να στοχεύουν στην επίτευξη συνεργειών και διαλειτουργικότητας μεταξύ των διαφόρων έργων κοινού ενδιαφέροντος που περιγράφονται στο παράρτημα, αλλά και με άλλες υποδομές, περιλαμβανομένων των υποδομών μεταφορών και ενέργειας που υποστηρίζονται από τη ΔΣΕ, των συναφών ερευνητικών υποδομών που υποστηρίζονται, μεταξύ άλλων, από το Ορίζοντας 2020 και των συναφών υποδομών που υποστηρίζονται από τα ταμεία ΕΔΕΤ, αποφεύγοντας ταυτόχρονα την επικάλυψη εργασιών και το περιττό διοικητικό κόστος.

(32) Η οικονομική βοήθεια στα έργα κοινού ενδιαφέροντος πρέπει να συνοδεύεται από οριζόντιες δράσεις, μεταξύ άλλων από τεχνική βοήθεια, μέτρα τόνωσης της ζήτησης και συντονισμό, με στόχο τη μεγιστοποίηση του αντίκτυπου της ενωσιακής παρέμβασης.

(33) Κατά τη δέσμευση κεφαλαίων για παρεμβάσεις στα ευρυζωνικά δίκτυα, η Επιτροπή πρέπει να λαμβάνει δεόντως υπόψη τα αποτελέσματα των αξιολογήσεων για τα υφιστάμενα χρηματοδοτικά μέσα της Ένωσης.

(34) Η Επιτροπή επικουρείται από ομάδα εμπειρογνωμόνων αποτελούμενη από εκπροσώπους όλων των κρατών μελών, η οποία θα πρέπει να παρέχει συμβουλές και να συμβάλλει, μεταξύ άλλων, στην παρακολούθηση της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, στον σχεδιασμό, στην αξιολόγηση και στην αντιμετώπιση προβλημάτων εφαρμογής.

(35) Θα πρέπει επίσης να συνεργάζεται η ομάδα εμπειρογνωμόνων με εκείνες τις οντότητες που ενέχονται στην εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, όπως οι τοπικές και περιφερειακές αρχές, οι πάροχοι διαδικτυακής πρόσβασης, οι διαχειριστές δημόσιων δικτύων και οι προμηθευτές εξοπλισμού, καθώς και οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές και ο Φορέας Ευρωπαϊκών Ρυθμιστικών Αρχών στις Ηλεκτρονικές Επικοινωνίες (BEREC), που έχουν θεσπιστεί με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1211/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]).

(36) Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1316/2013 συστήνει την επιτροπή συντονισμού της ΔΣΕ η οποία αποτελεί επίσης επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([2]). Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1316/2013 αναθέτει επίσης στην Επιτροπή εξουσίες για να θεσπίζει σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης, ετήσια και πολυετή προγράμματα εργασιών, και στον τομέα των τηλεπικοινωνιών ο οποίος υπόκειται στον εν λόγω κανονισμό. Είναι σημαντικό να αποσαφηνισθεί σχετικά ότι τα κράτη μέλη, κατά την εξέταση των ζητημάτων που σχετίζονται με τον παρόντα κανονισμό, ειδικότερα των σχεδίων των ετήσιων και πολυετών προγραμμάτων εργασιών, θα πρέπει να εκπροσωπούνται στην επιτροπή συντονισμού της ΔΣΕ από εμπειρογνώμονες του τομέα των τηλεπικοινωνιακών υποδομών.

(37) Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού, ήτοι ο συντονισμός της ανάπτυξης των διευρωπαϊκών δικτύων υποδομής τηλεπικοινωνιών, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη αλλά μπορούν αντιθέτως, λόγω του διασυνοριακού χαρακτήρος των υποστηριζομένων υποδομών και των επιπτώσεων για ολόκληρη την ΕΕ,, να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητος του άρθρου 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως αυτή διατυπώνεται στο προαναφερθέν άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.

(38) Για να υποστηρίξει σχέδια κοινού ενδιαφέροντος στον τομέα υποδομών μεταφορών, ενεργείας και τηλεπικοινωνιών, ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1316/2013 θέτει τους όρους, τις μεθόδους και τις διαδικασίες για να δοθεί χρηματοδοτική ενίσχυση της Ένωσης στα διευρωπαϊκά δίκτυα. Προβλέπει επίσης και την κατανομή των πόρων που θα δοθούν βάσει του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 1311/2013 και στους τρείς τομείς. Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1316/2013 ισχύει από 1 Ιανουαρίου 2014. Πρέπει συνεπώς να ευθυγραμμισθεί η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1316/2013 και του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 1311/2013. Συνεπώς, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να ισχύσει από την 1η Ιανουαρίου 2014.

(39) Η απόφαση αριθ. 1336/97/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([3]) θα πρέπει να καταργηθεί,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο

1 Ο παρών κανονισμός καθορίζει τους προσανατολισμούς για την έγκαιρη εγκατάσταση και για τη διαλειτουργικότητα έργων κοινού ενδιαφέροντος των διευρωπαϊκών δικτύων στον τομέα των τηλεπικοινωνιακών υποδομών.

2. Ειδικότερα, ο παρών κανονισμός ορίζει:

α) τους στόχους και τις επιχειρησιακές προτεραιότητες των έργων κοινού ενδιαφέροντος,

β) τον προσδιορισμό των έργων κοινού ενδιαφέροντος,

γ) τα κριτήρια βάσει των οποίων οι δράσεις που συμβάλλουν στα έργα κοινού ενδιαφέροντος θα είναι επιλέξιμες για χρηματοδοτική συνδρομή από την Ένωση σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1316/2013 όσον αφορά την ανάπτυξη, την υλοποίηση, την εγκατάσταση, τη διασύνδεση και τη διαλειτουργικότητά τους,

δ) τις προτεραιότητες για τη χρηματοδότηση των έργων κοινού ενδιαφέροντος.

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1211/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, για την ίδρυση του Φορέα Ευρωπαϊκών Ρυθμιστικών Αρχών για τις Ηλεκτρονικές Επικοινωνίες (BEREC) και της Υπηρεσίας (ΕΕ L 337 της 18.12.2009, σ. 1).

([2]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

([3]) Απόφαση αριθ. 1336/97/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Ιουνίου 1997 σχετικά με σύνολο προσανατολισμών για τα διευρωπαϊκά δίκτυα στον τομέα των τηλεπικοινωνιών (ΕΕ L 183 της 11.7.1997, σ. 12).

Άρθρο 2

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ορισμοί του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1316/2013.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1316/2013, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

α) ως «τηλεπικοινωνιακές υποδομές» νοούνται ευρυζωνικά δίκτυα και υποδομές ψηφιακών υπηρεσιών.

β) ως «υποδομές ψηφιακών υπηρεσιών» νοούνται υποδομές που καθιστούν δυνατές δικτυωμένες υπηρεσίες που παρέχονται ηλεκτρονικά, συνήθως μέσω του διαδικτύου, οι οποίες παρέχουν διευρωπαϊκές διαλειτουργικές υπηρεσίες κοινού ενδιαφέροντος για πολίτες, επιχειρήσεις ή/και δημόσιες αρχές. Οι υποδομές αυτές αποτελούνται από πλατφόρμες βασικών υπηρεσιών και υπηρεσίες γενικής εφαρμογής.

γ) ως «δομοστοιχεία» νοούνται οι βασικές υποδομές ψηφιακών υπηρεσιών, που αποτελούν βασικούς παράγοντες δυνάμενους να επαναχρησιμοποιηθούν σε πολυπλοκότερες υποδομές ψηφιακών υπηρεσιών.

δ) ως «πλατφόρμες βασικών υπηρεσιών» νοούνται κεντρικοί κόμβοι υποδομών ψηφιακών υπηρεσιών των οποίων σκοπός είναι η διασφάλιση της διευρωπαϊκής συνδετικότητας, πρόσβασης και διαλειτουργικότητας και οι οποίες είναι ανοιχτές για τα κράτη μέλη και ενδεχομένως για άλλες οντότητες.

ε) ως «υπηρεσίες γενικής εφαρμογής» νοούνται υπηρεσίες διαύλου για τη σύζευξη μίας ή περισσοτέρων εθνικών υποδομών με μία ή περισσότερες πλατφόρμες βασικών υπηρεσιών.

στ) ως «ευρυζωνικά δίκτυα» νοούνται ενσύρματα και ασύρματα δίκτυα πρόσβασης, βοηθητική υποδομή και βασικά δίκτυα ικανά να παρέχουν υπερταχεία συνδετικότητα.

ζ) ως «οριζόντιες δράσεις» νοούνται οι μελέτες και οι δράσεις στήριξης των προγραμμάτων όπως ορίζονται στο άρθρο 2 σημεία 6 και 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1316/2013 αντιστοίχως.

Άρθρο 3

Στόχοι

1. Τα έργα κοινού ενδιαφέροντος συμβάλλουν στην επίτευξη των γενικών στόχων του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1316/2013.

2. Εκτός από τους γενικούς στόχους, τα έργα κοινού ενδιαφέροντος εξυπηρετούν έναν ή περισσότερους από τους ακόλουθους επιμέρους στόχους:

α) οικονομική μεγέθυνση και υποστήριξη για την ολοκλήρωση και τη λειτουργία της Εσωτερικής αγοράς προς στήριξη της ανταγωνιστικότητας της ευρωπαϊκής οικονομίας, περιλαμβανομένων των μικρομεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ).

β) βελτίωση της καθημερινότητας των πολιτών, των επιχειρήσεων και των δημοσίων αρχών σε όλα τα επίπεδα μέσω της προαγωγής ευρυζωνικών δικτύων, της διασύνδεσης και της διαλειτουργικότητας εθνικών, περιφερειακών και τοπικών ευρυζωνικών δικτύων, καθώς και της καθολικής πρόσβασης σε τέτοια δίκτυα και της ψηφιακής ενοποίησης.

3. Προς την κατεύθυνση της επίτευξης των στόχων των παραγράφων 1 και 2 συμβάλουν οι ακόλουθες επιχειρησιακές προτεραιότητες:

α) διαλειτουργικότητα, συνδετικότητα, βιώσιμη εγκατάσταση, λειτουργία και αναβάθμιση διευρωπαϊκών υποδομών ψηφιακών υπηρεσιών καθώς και συντονισμός σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

β) αποτελεσματική διοχέτευση ιδιωτικών και δημόσιων επενδύσεων στην τόνωση της εγκατάστασης και του εκσυγχρονισμού των ευρυζωνικών δικτύων, με σκοπό την επίτευξη των ευρυζωνικών στόχων του Ψηφιακού θεματολογίου για την Ευρώπη.

Άρθρο 4

Έργα κοινού ενδιαφέροντος

1. Ειδικότερα, τα έργα κοινού ενδιαφέροντος:

α) στοχεύουν στη δημιουργία ή/και ενίσχυση διαλειτουργικών και, όπου είναι εφικτό, διεθνώς συμβατών πλατφορμών βασικών υπηρεσιών, συνοδευόμενων από υπηρεσίες γενικής εφαρμογής για υποδομές ψηφιακών υπηρεσιών.

β) προσφέρουν αποτελεσματικά επενδυτικά μέσα για ευρυζωνικά δίκτυα, προσελκύουν νέες ομάδες επενδυτών και αναπτυξιακών φορέων και ενθαρρύνουν την αναπαραγωγιμότητα καινοτομικών έργων και επιχειρηματικών μοντέλων.

2. Τα έργα κοινού ενδιαφέροντος μπορούν να καλύπτουν ολόκληρο τον κύκλο τους, περιλαμβανομένων των μελετών σκοπιμότητας, της υλοποίησης, της συνεχούς λειτουργίας και αναβάθμισης, του συντονισμού και της αξιολόγησης.

3. Τα έργα κοινού ενδιαφέροντος μπορούν να υποστηρίζονται μέσω οριζόντιων δράσεων.

4. Τα έργα κοινού ενδιαφέροντος και οι δράσεις που συμβάλλουν σε αυτά αναλύονται στο παράρτημα.

Άρθρο 5

Τύποι παρέμβασης

1. Στο πεδίο των υποδομών ψηφιακών υπηρεσιών, οι πλατφόρμες βασικών υπηρεσιών υλοποιούνται πρωτίστως από την Ένωση, ενώ οι υπηρεσίες γενικής εφαρμογής από τα μέρη που συνδέονται στην οικεία πλατφόρμα βασικών υπηρεσιών. Οι επενδύσεις σε ευρυζωνικά δίκτυα πρέπει να γίνονται κυρίως από τον ιδιωτικό τομέα, με τη στήριξη ενός ανταγωνιστικού και φιλικού προς τις επενδύσεις ρυθμιστικού πλαισίου. Δημόσια υποστήριξη σε ευρυζωνικά δίκτυα παρέχεται μόνο σε περιπτώσεις αστοχίας της αγοράς ή μη ικανοποιητικών επενδυτικών καταστάσεων.

2. Τα κράτη μέλη και οι λοιπές οντότητες που είναι επιφορτισμένες με την εφαρμογή έργων κοινού ενδιαφέροντος ενθαρρύνονται να λάβουν τα αναγκαία μέτρα για τη διευκόλυνση της

εφαρμογής έργων κοινού ενδιαφέροντος. Η τελική απόφαση για την εφαρμογή των έργων που αφορούν έδαφος κράτους μέλους λαμβάνεται μετά από την έγκριση του κράτους μέλους.

3. Δράσεις που συμβάλλουν σε έργα κοινού ενδιαφέροντος, οι οποίες πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 6 του παρόντος κανονισμού, είναι επιλέξιμες για ενωσιακή χρηματοδοτική στήριξη στο πλαίσιο των προϋποθέσεων και των μέσων που διατίθενται βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1316/2013. Η χρηματοδοτική στήριξη παρέχεται σύμφωνα με τους ενωσιακούς κανόνες και διαδικασίες, τις προτεραιότητες χρηματοδότησης κατ άρθρο 6 του παρόντος κανονισμού και τη διαθεσιμότητα των πόρων, λαμβάνοντας υπόψη τις επιμέρους ανάγκες των δικαιούχων:

4. Οι δράσεις που συμβάλλουν σε έργα κοινού ενδιαφέροντος στον τομέα των υποδομών ψηφιακών υπηρεσιών θα πρέπει να υποστηρίζονται από:

α) δημόσιες συμβάσεις ή/και

β) επιχορηγήσεις.

5. Οι δράσεις που συμβάλλουν σε έργα κοινού ενδιαφέροντος στον τομέα των ευρυζωνικών δικτύων θα πρέπει να υποστηρίζονται από:

α) χρηματοδοτικά μέσα που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1316/2013, τα οποία είναι ανοιχτά στην περαιτέρω συμμετοχή άλλων μερών του ΔΣΕ, άλλα μέσα, προγράμματα και κονδύλια του προϋπολογισμού της Ένωσης, κράτη μέλη, περιλαμβανομένων των περιφερειακών και τοπικών αρχών και άλλων τυχόν επενδυτών, περιλαμβανομένων ιδιωτών επενδυτών σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1316/2013, ή/και

β) συνδυασμό χρηματοδοτικών μέσων και επιχορηγήσεων από δημόσιους πόρους πέραν της ΔΣΕ, είτε είναι δημόσιοι πόροι της Ένωσης είτε εθνικοί.

6. Οι οριζόντιες δράσεις υποστηρίζονται από

α) δημόσιες συμβάσεις ή/και

β) επιχορηγήσεις.

7. Το συνολικό ποσό του προϋπολογισμού που κατανέμεται στα χρηματοδοτικά μέσα για ευρυζωνικά δίκτυα δεν πρέπει να υπερβαίνει το ελάχιστο απαιτούμενο ποσό για τη σύσταση αποτελεσματικών ως προς το κόστος παρεμβάσεων που θα καθορίζονται βάσει των εκ των προτέρων αξιολογήσεων του άρθρου 14 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1316/2013.

Το ποσό αυτό αντιστοιχεί στο 15 % του συνολικού χρηματοδοτικού κονδυλίου για τον τομέα των τηλεπικοινωνιών του άρθρου 5 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1316/2013.

8. Τουλάχιστον το ένα τρίο των ευρυζωνικών έργων που λαμβάνουν χρηματοδοτική ενίσχυση δυνάμει του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να αφορούν ευρυζωνικές ταχύτητες άνω των 100 Mbps.

9. Μετά την ενδιάμεση έκθεση προόδου εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, όπως αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 6, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο δύνανται, προτάσει της Επιτροπής, να αναθεωρήσουν το καθορισμένο ποσό σύμφωνα με την παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου και το ποσοστό των έργων που ορίζεται στην παράγραφο 8 του παρόντος άρθρου.

10. Όταν η υποστήριξη από τη ΔΣΕ λειτουργεί συμπληρωματικά προς τα ταμεία ΕΔΕΤ και προς άλλες μορφές άμεσης δημόσιας ενίσχυσης, η επίτευξη συνεργιών μεταξύ των δράσεων της ΔΣΕ και της υποστήριξης από τα ταμεία ΕΔΕΤ μπορεί να ενισχύεται μέσω κατάλληλου συντονιστικού μηχανισμού.

Άρθρο 6

Κριτήρια επιλεξιμότητας και προτεραιότητες χρηματοδότησης

1. Για να είναι επιλέξιμες για χρηματοδότηση, οι δράσεις που συμβάλλουν σε έργα κοινού ενδιαφέροντος στον τομέα των υποδομών ψηφιακών υπηρεσιών πρέπει σωρευτικώς:

α) να είναι αρκετά ώριμες για εγκατάσταση, όπως αποδεικνύεται ειδικότερα από την επιτυχία πιλοτικών έργων στο πλαίσιο προγραμμάτων, όπως των ενωσιακών προγραμμάτων καινοτομίας και έρευνας,

β) να συμβάλλουν στις πολιτικές και της δραστηριότητες της Ένωσης προς στήριξη της εσωτερικής αγοράς,

γ) να παράγουν ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία και να διαθέτουν στρατηγική, που θα επικαιροποιείται όταν χρειάζεται, με ποιότητα αποδεικνυόμενη βάσει ανάλυσης σκοπιμότητας και κόστους-οφέλους·, και σχεδιασμό για να είναι βιώσιμες σε βάθος χρόνου, όπου χρειάζεται και με πηγές χρηματοδότησης πέραν της ΔΣΕ,

δ) να συμμορφώνονται προς τα διεθνή και/ή ευρωπαϊκά πρότυπα ή ανοικτές προδιαγραφές και προσανατολισμούς για τη διαλειτουργικότητα, όπως το Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Διαλειτουργικότητας, και να κεφαλαιοποιούν τις υφιστάμενες λύσεις.

2. Η επιλογή δράσεων που συμβάλλουν σε έργα κοινού ενδιαφέροντος στον τομέα των υποδομών των ψηφιακών υπηρεσιών που χρηματοδοτούνται από τη ΔΣΕ, καθώς και το επίπεδο της χρηματοδότησής τους, γίνεται στα πλαίσια του ετήσιου προγράμματος εργασίας του άρθρου 17 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1316/2013.

3. Δομοστοιχεία απαραίτητα για την ανάπτυξη, εγκατάσταση και λειτουργία άλλων υποδομών ψηφιακών υπηρεσιών του Τμήματος 1.1 του παραρτήματος, που έχουν απτές προοπτικές χρήσης, έχουν πρώτη προτεραιότητα χρηματοδότησης.

4. Δεύτερη προτεραιότητα δίδεται σε άλλες υποδομές ψηφιακών υπηρεσιών που υποστηρίζουν επιμέρους διατάξεις της νομοθεσίας της Ένωσης, πολιτικές και προγράμματα, όπως αναφέρονται στο Τμήμα 1.2 και 1.3 του παραρτήματος και, όπου αυτό είναι δυνατόν, βασίζονται σε υφιστάμενα δομοστοιχεία.

5. Η στήριξη των πλατφορμών βασικών υπηρεσιών έχει προτεραιότητα έναντι των υπηρεσιών γενικής εφαρμογής.

6. Επί τη βάσει των στόχων του άρθρου 3 του παρόντος κανονισμού, της περιγραφής έργων κοινού ενδιαφέροντος στο Παράρτημα του παρόντος κανονισμού και λαμβάνοντας υπόψη το διαθέσιμο προϋπολογισμό, τα ετήσια και τα πολυετή προγράμματα εργασίας του άρθρου 17 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1316/2013, μπορούν να καθορίζουν περαιτέρω κριτήρια επιλεξιμότητας και προτεραιότητας στο πεδίο των υποδομών ψηφιακών υπηρεσιών.

7. Για να είναι επιλέξιμες για χρηματοδότηση, οι δράσεις που συμβάλλουν σε έργα κοινού ενδιαφέροντος στον τομέα των ευρυζωνικών δικτύων πρέπει:

α) να συμβάλλουν ουσιαστικά στην υλοποίηση των στόχων του ψηφιακού θεματολογίου για την Ευρώπη·

β) να βρίσκονται σε επαρκώς ώριμο στάδιο ανάπτυξης και προετοιμασίας του έργου, που θα στηρίζεται σε αποτελεσματικούς μηχανισμούς υλοποίησης·

γ) να διορθώνουν τις αστοχίες της αγοράς ή μη ικανοποιητικές επενδυτικές καταστάσεις·

δ) να μην προκαλούν στρεβλώσεις στην αγορά ή να μην εκτοπίζουν τις ιδιωτικές επενδύσεις·

ε) να χρησιμοποιούν την τεχνολογία που θεωρείται καταλληλότερη για την κάλυψη των αναγκών της οικείας γεωγραφικής περιοχής, λαμβάνοντας υπόψη γεωγραφικούς, κοινωνικούς και οικονομικούς παράγοντες βάσει αντικειμενικών κριτηρίων και με τεχνολογική ουδετερότητα·

στ) να χρησιμοποιούν την καταλληλότερη τεχνολογία για το συγκεκριμένο έργο, προτείνοντας την καλύτερη ισορροπία μεταξύ των τεχνολογιών αιχμής όσον αφορά την ικανότητα ροής δεδομένων, την ασφάλεια μετάδοσης, την ανθεκτικότητα του δικτύου και τη σχέση κόστους/ωφελείας·

ζ) να διαθέτουν υψηλό δυναμικό αναπαραγωγιμότητας ή/και να βασίζονται σε καινοτομικά επιχειρηματικά μοντέλα.

8. Τα κριτήρια του στοιχείου ζ) της παραγράφου 7 του παρόντος άρθρου δεν είναι δεσμευτικά για έργα που χρηματοδοτούνται από επιπρόσθετες εξειδικευμένες συνεισφορές σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1316/2013.

9. Οι οριζόντιες δράσεις πληρούν οποιοδήποτε από τα ακόλουθα κριτήρια προκειμένου να είναι επιλέξιμες για χρηματοδότηση:

α) προετοιμάζουν ή να υποστηρίζουν δράσεις υλοποίησης κατά την εφαρμογή τους, τη διακυβέρνηση και να αντιμετωπίζουν τα υφιστάμενα ή τα ανακύπτοντα προβλήματα εφαρμογής, ή

β) δημιουργούν νέα ζήτηση για υποδομές ψηφιακών υπηρεσιών.

Άρθρο 7

Συνεργασία με τρίτες χώρες και διεθνείς οργανισμούς

1. Η Ένωση μπορεί να αποκαταστήσει επαφές, να συζητά και να ανταλλάσσει πληροφορίες, και να συνεργάζεται με τις δημόσιες αρχές ή οποιοδήποτε άλλο οργανισμό σε τρίτες χώρες για την επίτευξη οποιουδήποτε στόχου που επιδιώκεται με τους προσανατολισμούς του παρόντος κανονισμού. Μεταξύ άλλων στόχων, με τη συνεργασία αυτή επιδιώκεται προώθηση της διαλειτουργικότητας μεταξύ των δικτύων στον τομέα των υποδομών τηλεπικοινωνιών στην Ένωση και παρόμοιων δικτύων τρίτων χωρών.

2. Οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών (ΕΖΕΣ) που είναι μέλη του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ) μπορούν να συμμετέχουν στον τομέα ΔΣΕ που καλύπτει τις τηλεπικοινωνιακές υποδομές σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που θεσπίζονται στη συμφωνία του ΕΟΧ.

3. Κατά παρέκκλιση των άρθρων 8 παράγραφος 3 και 9 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1316/2013 οι υπό ένταξη χώρες και οι υποψήφιες χώρες που εμπίπτουν στο πλαίσιο προενταξιακής στρατηγικής μπορούν να συμμετέχουν στον τομέα ΔΣΕ που καλύπτει τις τηλεπικοινωνιακές υποδομές σύμφωνα με συμφωνίες που υπογράφονται με την Ένωση.

4. Για τους σκοπούς της συμμετοχής των χωρών ΕΖΕΣ, ο τομέας ΔΣΕ που καλύπτει τις τηλεπικοινωνιακές υποδομές θεωρείται ως ξεχωριστό πρόγραμμα.

Άρθρο 8

Ανταλλαγή πληροφοριών, παρακολούθηση και υποβολή εκθέσεων

1. Με βάση τις πληροφορίες που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 22 τρίτη παράγραφος του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1316/2013, τα κράτη μέλη και η Επιτροπή ανταλλάσσουν πληροφορίες και βέλτιστες πρακτικές σχετικά με την πρόοδο που έχει επιτευχθεί στην εφαρμογή αυτού του κανονισμού. Εφόσον ενδείκνυται, τα κράτη μέλη εμπλέκουν τις τοπικές και περιφερειακές αρχές στην εν λόγω διαδικασία. Η Επιτροπή εκδίδει ετήσια επισκόπηση των πληροφοριών αυτών και την υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

2. Η Επιτροπή συμβουλεύεται και επικουρείται από ομάδα εμπειρογνωμόνων, αποτελούμενη από έναν εκπρόσωπο από κάθε κράτος μέλος. Ειδικότερα, η ομάδα εμπειρογνωμόνων επικουρεί την Επιτροπή:

α) κατά την παρακολούθηση της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού·

β) κατά τη συνεκτίμηση εθνικών σχεδίων ή εθνικών στρατηγικών, κατά περίπτωση·

γ) στη λήψη μέτρων για την αξιολόγηση της εφαρμογής των προγραμμάτων εργασιών σε οικονομικό και τεχνικό επίπεδο·

δ) στην αντιμετώπιση νέων ή υφιστάμενων προβλημάτων στην υλοποίηση των έργων·

ε) στον καθορισμό στρατηγικών προσανατολισμών πριν από την κατάρτιση των ετήσιων και πολυετών προγραμμάτων εργασίας του άρθρου 17 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1316/2013, αποδίδοντας ιδιαίτερη προσοχή στην επιλογή και την απόσυρση δράσεων που συμβάλλουν σε έργα κοινού ενδιαφέροντος και τον προσδιορισμό της κατανομής του προϋπολογισμού, καθώς και την αναθεώρηση αυτών των προγραμμάτων εργασιών.

3. Η ομάδα των εμπειρογνωμόνων μπορεί επίσης να εξετάζει οποιοδήποτε άλλο θέμα σχετικά με την ανάπτυξη των διευρωπαϊκών δικτύων στον τομέα των υποδομών των τηλεπικοινωνιών.

4. Η Επιτροπή ενημερώνει την ομάδα εμπειρογνωμόνων σχετικά με την πρόοδο στην εκτέλεση των ετησίων και των πολυετών προγραμμάτων του άρθρου 17 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1316/2013.

5. Η ομάδα εμπειρογνωμόνων συνεργάζεται με οντότητες που συμμετέχουν στο σχεδιασμό, την ανάπτυξη και τη διαχείριση ψηφιακών δικτύων και υπηρεσιών, καθώς και άλλων σχετικών φορέων.

Η Επιτροπή και οι λοιπές οντότητες που είναι επιφορτισμένες με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, όπως η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, αποδίδουν ιδιαίτερη προσοχή στις παρατηρήσεις της ομάδας εμπειρογνωμόνων.

6. Σε συνδυασμό με την ενδιάμεση αξιολόγηση και την εκ των υστέρων αξιολόγηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1316/2013, όπως αναφέρεται στο άρθρο 27 του εν λόγω κανονισμού και με την αρωγή της ομάδας εμπειρογνωμόνων η Επιτροπή δημοσιεύει έκθεση σχετικά με την πρόοδο στην εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Η έκθεση υποβάλλεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

7. Η έκθεση αυτή περιλαμβάνει αξιολόγηση της επιτευχθείσας προόδου στην ανάπτυξη και την εκτέλεση των έργων κοινού ενδιαφέροντος, συμπεριλαμβανομένων αυτών που αντιμετώπισαν καθυστερήσεις και δυσκολίες στην εκτέλεσή τους, καθώς και πληροφορίες σχετικά με τις δεσμεύσεις και τις πληρωμές.

8. Στην έκθεση αυτή η Επιτροπή αξιολογεί επίσης κατά πόσον το πεδίο εφαρμογής των έργων κοινού ενδιαφέροντος εξακολουθεί να αντικατοπτρίζει τις τεχνολογικές εξελίξεις και καινοτομίες, καθώς και τις εξελίξεις σε επίπεδο κανονιστικού πλαισίου, αγοράς και οικονομίας, και κατά πόσο, ενόψει τέτοιων εξελίξεων και της ανάγκης για μακροχρόνια βιωσιμότητα, η χρηματοδότηση οποιουδήποτε υποστηριζόμενου έργου κοινού ενδιαφέροντος πρέπει σταδιακά να καταργηθεί ή να πραγματοποιηθεί με άλλους τρόπους. Για τα έργα που ενδέχεται να έχουν σημαντικό περιβαλλοντικό αντίκτυπο, οι εκθέσεις αυτές περιλαμβάνουν ανάλυση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, συνεκτιμώντας, κατά περίπτωση, την προσαρμογή στην αλλαγή του κλίματος και τις ανάγκες μετριασμού της, καθώς και την ανθεκτικότητα στις καταστροφές. Η αξιολόγηση αυτή μπορεί επίσης να πραγματοποιηθεί οποιαδήποτε άλλη στιγμή, όταν κρίνεται σκόπιμο.

9. Η επίτευξη των συγκεκριμένων στόχων που προβλέπονται από το άρθρο 3 μετρώνται εκ των υστέρων, μεταξύ άλλων βάσει:

α) της διαθεσιμότητας υποδομών ψηφιακών υπηρεσιών, η οποία υπολογίζεται βάσει του αριθμού των κρατών μελών που είναι συνδεδεμένα σε κάθε υποδομή ψηφιακών υπηρεσιών·

β) του ποσοστού των πολιτών και των επιχειρήσεων που χρησιμοποιούν υποδομές ψηφιακών υπηρεσιών και της διαθεσιμότητας τέτοιων υπηρεσιών διασυνοριακά·

γ) του όγκου των επενδύσεων που προσελκύονται στον τομέα των ευρυζωνικών συνδέσεων και του αποτελέσματος μόχλευσης., για σχέδια που χρηματοδοτούνται με συνεισφορές από δημόσιους πόρους του άρθρου 5 παράγραφος 5 στοιχείο β).

Άρθρο 9

Κατάργηση

Η απόφαση αριθ. 1336/97/ΕΚ καταργείται.

Άρθρο 10

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ισχύει από 1ης Ιανουαρίου 2014.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο, 11 Μαρτίου 2014.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
Δ. ΚΟΥΡΚΟΥΛΑΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΡΓΑ ΚΟΙΝΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ

ΤΜΗΜΑ 1. ΥΠΟΔΟΜΕΣ ΨΗΦΙΑΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Οι παρεμβάσεις στο πεδίο των υποδομών ψηφιακών υπηρεσιών βασίζονται γενικά σε μια προσέγγιση αρχιτεκτονικής δύο επιπέδων: τις πλατφόρμες γενικών υπηρεσιών και τις υπηρεσίες γενικής εφαρμογής. Η πλατφόρμα βασικών υπηρεσιών αποτελεί προϋπόθεση για τη δημιουργία υποδομών ψηφιακών υπηρεσιών.

Οι πλατφόρμες βασικών υπηρεσιών άπτονται της διαλειτουργικότητας και των αναγκών ασφαλείας των έργων κοινού ενδιαφέροντος. Σκοπός τους είναι να διευκολύνουν την ψηφιακή αλληλεπίδραση μεταξύ δημόσιων αρχών και πολιτών, δημόσιων αρχών και επιχειρήσεων και οργανισμών, ή μεταξύ των δημόσιων αρχών κρατών μελών μέσω τυποποιημένων, διασυνοριακών και εύχρηστων πλατφορμών αλληλεπίδρασης.

Στα δομοστοιχεία παραχωρείται προτεραιότητα έναντι των υποδομών ψηφιακών υπηρεσιών, δεδομένου ότι αποτελούν προϋπόθεση για αυτές. Οι υπηρεσίες γενικής εφαρμογής εξασφαλίζουν σύνδεση με τις πλατφόρμες βασικών υπηρεσιών και επιτρέπουν στις εθνικές υπηρεσίες προστιθέμενης αξίας να τις χρησιμοποιούν. Παρέχουν πύλες ανάμεσα στις εθνικές υπηρεσίες και στις πλατφόρμες βασικών υπηρεσιών και επιτρέπουν σε εθνικές δημόσιες αρχές και οργανισμούς, σε επιχειρήσεις ή/και σε πολίτες να έχουν πρόσβαση στην πλατφόρμα βασικών υπηρεσιών για τις διασυνοριακές τους συναλλαγές. Η ποιότητα των υπηρεσιών και της υποστήριξης στους ενδιαφερόμενους φορείς που μετέχουν σε διασυνοριακές συναλλαγές πρέπει να είναι διασφαλισμένη. Οι υπηρεσίες γενικής εφαρμογής πρέπει να στηρίζουν και να προωθούν την αφομοίωση των πλατφορμών βασικών υπηρεσιών.

Η εστίαση δεν πρέπει να επικεντρώνεται δίνεται αποκλειστικά στη δημιουργία υποδομών ψηφιακών υπηρεσιών και σχετικών υπηρεσιών, αλλά και στη διακυβέρνηση της λειτουργίας τέτοιων πλατφορμών.

Οι νέες πλατφόρμες βασικών υπηρεσιών πρέπει να βασίζονται κατά κύριο λόγο σε υφιστάμενες πλατφόρμες και στα δομοστοιχεία τους ή/και, όπου είναι εφικτό, πρέπει να προσθέτουν νέα δομοστοιχεία.

1. Τα δομοστοιχεία που έχουν επιλεχθεί εκ των προτέρων για τα προγράμματα εργασιών βάσει των διατάξεων του άρθρου 6 παράγραφοι 1 και 3 είναι τα εξής:

   α) Ηλεκτρονική ταυτοποίηση και επαλήθευση ταυτότητας: αναφέρεται σε υπηρεσίες που επιτρέπουν τη διασυνοριακή αναγνώριση και επικύρωση ηλε-ταυτοτήτων και ηλε-υπογραφών.

   β) Ηλεκτρονική μεταφορά εγγράφων: αναφέρεται σε υπηρεσίες ασφαλούς, ανιχνεύσιμης διασυνοριακής μετάδοσης ηλεκτρονικών εγγράφων.

   γ) Αυτόματη μετάφραση: αναφέρεται σε μηχανή αυτόματης μετάφρασης και σε εξειδικευμένους γλωσσικούς πόρους, περιλαμβανομένων των εργαλείων και διεπαφών προγραμματισμού που είναι αναγκαία για τη λειτουργία των πανευρωπαϊκών ψηφιακών υπηρεσιών σε πολυγλωσσικό περιβάλλον.

   δ) Στήριξη των κρίσιμων ψηφιακών υποδομών: αναφέρεται σε διαύλους και πλατφόρμες επικοινωνίας που σκοπό έχουν να ενισχύσουν σε ενωσιακή κλίμακα την ικανότητα για ετοιμότητα, ανταλλαγή πληροφοριών, συντονισμό και αντιμετώπιση απειλών στον κυβερνοχώρο.

   ε) Ηλεκτρονική τιμολόγηση: αναφέρεται σε υπηρεσίες που επιτρέπουν την ασφαλή ηλεκτρονική ανταλλαγή τιμολογίων.

2. Ήδη εφαρμοζόμενες υποδομές ψηφιακών υποδομών που έχει ειδικότερα προσδιορισθεί ότι είναι επιλέξιμες για χρηματοδότηση που συμβάλλει στην απρόσκοπτη υπηρεσία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 παράγραφος 1:

   α) Πρόσβαση σε ψηφιακούς πόρους της ευρωπαϊκής κληρονομιάς: πρόκειται για πλατφόρμα βασικών υπηρεσιών που βασίζεται στην υφιστάμενη δικτυακή πύλη Europeana. Η πλατφόρμα προσφέρει το σημείο πρόσβασης σε περιεχόμενο ευρωπαϊκής πολιτιστικής κληρονομιάς σε επίπεδο αντικειμένου, δέσμη προδιαγραφών διεπαφής για αλληλεπίδραση με την υποδομή (αναζήτηση δεδομένων, μεταφόρτωση δεδομένων), υποστήριξη για την προσαρμογή των μεταδεδομένων και την τροφοδότηση με νέο περιεχόμενο, καθώς και πληροφορίες σχετικά με τις συνθήκες περαιτέρω χρήσης του περιεχομένου που είναι προσβάσιμο μέσω της υποδομής.

   β) Υποδομή υπηρεσιών για ασφαλέστερη χρήση του διαδικτύου: πρόκειται για πλατφόρμα με σκοπό την απόκτηση, λειτουργία και συντήρηση κοινόχρηστων εγκαταστάσεων υπολογιστών, βάσεων δεδομένων, εργαλείων λογισμικού και ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών για τα κέντρα ασφαλέστερης χρήσης του διαδικτύου (SIC) στα κράτη μέλη. Η υποδομή περιλαμβάνει επίσης υποστηρικτικές υπηρεσίες για τη διεκπεραίωση καταγγελιών σχετικά με περιεχόμενο σεξουαλικής κακοποίησης στο διαδίκτυο, σύνδεση με αστυνομικές αρχές, περιλαμβανομένων διεθνών οργανισμών όπως η Ιντερπόλ, και κατά περίπτωση, υπηρεσίες αφαίρεσης αυτού του περιεχομένου από τους συναφείς ιστότοπους. Τα παραπάνω θα υποστηρίζονται από κοινές βάσεις δεδομένων και από κοινά συστήματα λογισμικού. Τα Κέντρα ασφαλέστερης χρήσης του διαδικτύου (SICs) οι σχετικές τους αρμοδιότητες όπως οι γραμμές βοήθειας και οι ανοιχτές γραμμές, οι κόμβοι ευαισθητοποίησης και οι λοιπές δραστηριότητες για την αύξηση της ευαισθητοποίησης αποτελούν το κύριο στοιχείο της υποδομής για ασφαλέστερη χρήση του διαδικτύου.

3. Υποδομές ψηφιακών υποδομών που έχει προσδιορισθεί ότι είναι επιλέξιμες για χρηματοδότηση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 παράγραφος 1:

α) Διαλειτουργικές διασυνοριακές υπηρεσίες δημόσιων ηλε-συμβάσεων: πρόκειται για σύνολο υπηρεσιών που μπορούν να χρησιμοποιούνται από υπηρεσίες ηλε-συμβάσεων του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα για τη δημιουργία διασυνοριακών πλατφορμών δημόσιων ηλε-συμβάσεων. Η υποδομή θα επιτρέπει σε κάθε επιχείρηση στην Ένωση να συμμετέχει σε οποιαδήποτε διαδικασία σύναψης δημόσιων συμβάσεων οποιασδήποτε αναθέτουσας αρχής ή οντότητας σε οποιοδήποτε κράτος μέλος και θα καλύπτει δραστηριότητες δημόσιων ηλε-συμβάσεων πριν και μετά την ανάθεση, με λειτουργίες όπως ηλεκτρονική υποβολή προσφορών, εικονικός φάκελος της επιχείρησης, ηλε-κατάλογοι, ηλε-παραγγελίες και ηλε-τιμολόγια.

β) Διαλειτουργικές διασυνοριακές υπηρεσίες ηλ-υγείας: πρόκειται για πλατφόρμα που επιτρέπει την αλληλεπίδραση μεταξύ πολιτών/ασθενών και παρόχων υγειονομικής περίθαλψης, τη διαβίβαση δεδομένων από ίδρυμα σε ίδρυμα και από οργανισμό σε οργανισμό ή τη διομότιμη επικοινωνία μεταξύ πολιτών/ασθενών ή/και εργαζόμενων και ιδρυμάτων στον κλάδο της υγείας. Οι υπηρεσίες περιλαμβάνουν διασυνοριακή πρόσβαση σε υπηρεσίες ηλεκτρονικών ιατρικών φακέλων και ηλεκτρονικής συνταγογράφησης, καθώς και τηλεϋπηρεσίες υγείας/υποβοηθούμενης διαβίωσης κ.λπ.

γ) Ευρωπαϊκή πλατφόρμα για τη διασύνδεση των ευρωπαϊκών μητρώων επιχειρήσεων: πρόκειται για πλατφόρμα η οποία παρέχει μια δέσμη από βασικά εργαλεία και υπηρεσίες που επιτρέπουν στα μητρώα επιχειρήσεων όλων των κρατών μελών να ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με τις εγγεγραμμένες επιχειρήσεις, τα υποκαταστήματά τους, τις συγχωνεύσεις και τις εκκαθαρίσεις. Παρέχει επίσης μια πολυκρατική και πολυγλωσσική υπηρεσία αναζήτησης για χρήστες που χρησιμοποιούν κεντρικό σημείο πρόσβασης μέσω της δικτυακής πύλης της ηλε-δικαιοσύνης.

δ) Πρόσβαση σε επαναχρησιμοποιήσιμες πληροφορίες του δημόσιου τομέα: πρόκειται για πλατφόρμα ενιαίου σημείου πρόσβασης σε πολυγλωσσικά (σε όλες τις επίσημες γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ένωσης) σύνολα δεδομένων που κατέχουν δημόσιοι φορείς στην Ένωση σε ευρωπαϊκό, εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο· εργαλεία αναζήτησης και απεικόνισης των συνόλων δεδομένων· διασφάλιση της δέουσας ανωνυμίας, αδειοδότησης και, κατά περίπτωση, αποτίμησης των διαθέσιμων συνόλων δεδομένων προς δημοσίευση, αναδιανομή και επαναχρησιμοποίησή τους, συμπεριλαμβανομένης της ελεγκτικής ιχνηλάτησης της προέλευσης των δεδομένων.

Ηλεκτρονικές διαδικασίες για τη σύσταση και τη λειτουργία επιχείρησης σε άλλη ευρωπαϊκή χώρα: αυτή η υπηρεσία επιτρέπει την ηλεκτρονική διεκπεραίωση όλων των απαραίτητων διοικητικών διαδικασιών σε διασυνοριακό επίπεδο μέσω ενιαίων σημείων επαφής. Η υπηρεσία αποτελεί απαίτηση της οδηγίας 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]).

ε) Διαλειτουργικές διασυνοριακές επιγραμμικές υπηρεσίες. πρόκειται για πλατφόρμες που διευκολύνουν τη διαλειτουργικότητα και τη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών στους τομείς κοινού ενδιαφέροντος, με σκοπό ειδικότερα τη βελτίωση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς· τέτοιες υπηρεσίες είναι η ηλε-δικαιοσύνη, η οποία επιτρέπει την επιγραμμική διασυνοριακή πρόσβαση πολιτών, επιχειρήσεων, οργανισμών και νομικών σε ένδικα μέσα/νομικά έγγραφα και δικαστικές διαδικασίες, η ηλεκτρονική επίλυση καταναλωτικών διαφορών (ODR), η οποία επιτρέπει την επιγραμμική επίλυση διασυνοριακών διαφορών μεταξύ καταναλωτών και εμπόρων, και η ηλεκτρονική ανταλλαγή πληροφοριών για την κοινωνική ασφάλιση (EESSI), η οποία βοηθά τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης σε ολόκληρη την Ένωση να ανταλλάσσουν πληροφορίες με μεγαλύτερη ταχύτητα και ασφάλεια.

ΤΜΗΜΑ 2. ΕΥΡΥΖΩΝΙΚΑ ΔΙΚΤΥΑ

1. **Πεδίο εφαρμογής των δράσεων**

Οι δράσεις απαρτίζονται ειδικότερα από ένα ή περισσότερα από τα παρακάτω στοιχεία:

α) εγκατάσταση παθητικής φυσικής υποδομής, ενεργητικής φυσικής υποδομής ή συνδυασμού των δύο και βοηθητικών στοιχείων υποδομής, συνοδευόμενων από το σύνολο των απαραίτητων υπηρεσιών για την εκμετάλλευση των υποδομών αυτών,

β) συναφείς εγκαταστάσεις και συναφείς υπηρεσίες, όπως καλωδιώσεις κτιρίων, κεραίες, πύργοι και άλλες φέρουσες κατασκευές, αγωγούς, σωληνώσεις, ιστοί, φρεάτια και κυτία,

γ) όπου είναι δυνατόν, αξιοποιούνται πιθανές συνέργειες μεταξύ της εγκατάστασης ευρυζωνικών δικτύων και άλλων δικτύων κοινής ωφέλειας (ενέργεια, μεταφορές, νερό, αποχέτευση, κλπ), ιδίως όσων σχετίζονται με έξυπνη διανομή ηλεκτρικής ενέργειας.

2. **Συμβολή στην επίτευξη των στόχων του ψηφιακού θεματολογίου για την Ευρώπη.**

Όλα τα έργα που λαμβάνουν οικονομική υποστήριξη με βάση τον παρόντα κανονισμό πρέπει να συμβάλλουν ουσιαστικά στην επίτευξη των στόχων του ψηφιακού θεματολογίου για την Ευρώπη

Οι δράσεις που λαμβάνουν χρηματοδοτική ενίσχυση απευθείας από την Ένωση πρέπει:

([1]) Οδηγία 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 376 της 27.12.2006, σ. 36).

α) να βασίζονται σε τεχνολογία ενσύρματη ή ασύρματη, ικανή να παρέχει ευρυζωνικές υπηρεσίες πολύ υψηλών ταχυτήτων, ανταποκρινόμενη έτσι στη ζήτηση για εφαρμογές που προϋποθέτουν μεγάλη ευρυζωνικότητα,

β) να βασίζονται σε καινοτομικά επιχειρηματικά μοντέλα ή/και να προσελκύουν νέες ομάδες αναπτυξιακών φορέων ή νέες ομάδες επενδυτών, ή

γ) να έχουν υψηλό βαθμό αναπαραγωγιμότητας, προκειμένου να επιτυγχάνουν έτσι μεγαλύτερο αντίκτυπο στην αγορά λόγω της παραδειγματικής τους αξίας,

δ) εφόσον είναι δυνατόν, συμβάλλουν στην μείωση του ψηφιακού χάσματος,

ε) συμμορφώνονται προς την εφαρμοζόμενη νομοθεσία, ειδικότερα εκείνη περί ανταγωνισμού, και προς τις υποχρεώσεις περί πρόσβασης σύμφωνα με την οδηγία 2002/19/ΕΚ.

Οι δράσεις που χρηματοδοτούνται με επιπρόσθετες εξειδικευμένες συνεισφορές σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1316/2013 πρέπει να εισάγουν σημαντικές νέες δυνατότητες στην αγορά όσον αφορά τη διαθεσιμότητα, τις ταχύτητες και το δυναμικό των ευρυζωνικών υπηρεσιών. Τα έργα που παρέχουν ταχύτητες μετάδοσης δεδομένων χαμηλότερες από 30 Mbps πρέπει να διασφαλίζουν δυνατότητα σταδιακής αύξησης των ταχυτήτων σε τουλάχιστον 30 Mbps και, όπου είναι δυνατόν, σε 100 Mbps και περισσότερο σταδιακά.

3. **Αξιολόγηση έργων για την εμπέδωση βέλτιστων υποδομών χρηματοδότησης**

Η υλοποίηση των δράσεων βασίζεται στην ολοκληρωμένη αξιολόγηση των έργων. Η αξιολόγηση αυτή καλύπτει, μεταξύ άλλων, τις συνθήκες της αγοράς, περιλαμβανομένων πληροφοριών για τις υφιστάμενες ή/και σχεδιαζόμενες υποδομές, τις κανονιστικές υποχρεώσεις των αναπτυξιακών φορέων, καθώς και εμπορικές στρατηγικές και στρατηγικές μάρκετινγκ. Ειδικότερα, η αξιολόγηση έργου κρίνει εάν το πρόγραμμα:

α) είναι απαραίτητο για τη διόρθωση των αστοχιών της αγοράς ή των μη ικανοποιητικών επενδυτικών καταστάσεων, που δεν μπορούν να διορθωθούν με ρυθμιστικά μέτρα,

β) δεν προκαλεί στρεβλώσεις στην αγορά και δεν εκτοπίζει τις ιδιωτικές επενδύσεις.

Τα κριτήρια αυτά εφαρμόζονται πρωτίστως επί τη βάσει της κερδοφορίας και του επιπέδου του κινδύνου που συνδέεται με ένα έργο, καθώς και του τύπου γεωγραφικής περιοχής που καλύπτει η δράση.

4. **Πηγές χρηματοδότησης**

α) Τα έργα κοινού ενδιαφέροντος στον τομέα των ευρυζωνικών συνδέσεων χρηματοδοτούνται με χρηματοδοτικά μέσα. Τα κονδύλια που εγγράφονται για αυτά τα μέσα πρέπει να είναι επαρκή, αλλά να μην υπερβαίνουν το ποσό που είναι αναγκαίο για τη δημιουργία μιας πλήρως λειτουργικής παρέμβασης και για την επίτευξη του ελάχιστου αποδοτικού μεγέθους για το μέσο.

β) Με την επιφύλαξη των κανόνων του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012, του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1316/2013 και των σχετικών κανονισμών που αφορούν τα ταμεία ΕΔΕΤ, τα χρηματοδοτικά μέσα που αναφέρονται στο στοιχείο α) μπορούν να συνδυάζονται με επιπρόσθετες συνεισφορές από:

i) άλλοι τομείς ΔΣΕ,

ii) άλλα μέσα, προγράμματα και κονδύλια του προϋπολογισμού της Ένωσης,

iii) κράτη μέλη, περιλαμβανομένων περιφερειακών και τοπικών αρχών, που αποφασίζουν να συνεισφέρουν με ίδιους πόρους ή με πόρους από τα ταμεία ΕΔΕΤ. Οι συνεισφορές με ΕΔΕΤ οριοθετούνται γεωγραφικά ώστε να διασφαλίζεται ότι δαπανώνται στο κράτος μέλος ή στην περιφέρεια που συνεισφέρει,

iv) άλλους επενδυτές, περιλαμβανομένων των ιδιωτών επενδυτών.

γ) Τα χρηματοδοτικά μέσα που αναφέρονται στα σημεία α) και β) μπορούν επίσης να συνδυάζονται με επιχορηγήσεις από τα κράτη μέλη, περιλαμβανομένων περιφερειακών και τοπικών αρχών, τα οποία επιθυμούν να συνεισφέρουν με ίδιους πόρους ή με πόρους από τα ταμεία ΕΔΕΤ, εφόσον:

i) η εκάστοτε δράση πληροί όλα τα κριτήρια χρηματοδότησης που προβλέπει ο παρών κανονισμός, και

ii) έχει δοθεί σχετική έγκριση για τις κρατικές ενισχύσεις.

ΤΜΗΜΑ 3. ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ

Η εγκατάσταση διευρωπαϊκών δικτύων τηλεπικοινωνιών που θα συμβάλει στην εξάλειψη των υφιστάμενων εμποδίων στην ψηφιακή ενιαία αγορά συνοδεύεται από μελέτες και δράσεις υποστήριξης του προγράμματος. Οι δράσεις αυτές μπορούν να συνίστανται είτε σε:

α) τεχνική βοήθεια για την προετοιμασία ή την υποστήριξη δράσεων υλοποίησης όσον αφορά την εγκατάστασή τους, τη διακυβέρνησή τους και την αντιμετώπιση υφιστάμενων ή νέων προβλημάτων, ή σε

β) δράσεις για τη δημιουργία νέας ζήτησης για υποδομές ψηφιακών υπηρεσιών.

Η στήριξη της Ένωσης δυνάμει του παρόντος κανονισμού συντονίζεται με τη στήριξη από άλλους διαθέσιμους πόρους, αποφεύγοντας παράλληλα την αλληλεπικάλυψη υποδομών και αποτρέποντας τον εκτοπισμό ιδιωτικών επενδύσεων.

II

(Μη νομοθετικές πράξεις)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 284/2014 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 21ης Μαρτίου 2014

για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 269/2014 του Συμβουλίου σχετικά με περιοριστικά μέτρα για ενέργειες που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 269/2014 του Συμβουλίου, της 17ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα για ενέργειες που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας [1] και ιδίως το άρθρο 14 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Στις 17 Μαρτίου 2014 το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 269/2014.

(2) Εν όψει της σοβαρότητας της κατάστασης, το Συμβούλιο κρίνει ότι επιπλέον πρόσωπα θα πρέπει να προστεθούν στον κατάλογο των φυσικών και νομικών προσώπων, οντοτήτων και φορέων που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα ως έχει στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 269/2014.

(3) Το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 269/2014 θα πρέπει επομένως να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Τα πρόσωπα που απαριθμούνται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού προστίθενται στον κατάλογο του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 269/2014.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημερομηνία της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 21 Μαρτίου 2014.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Δ. ΚΟΥΡΚΟΥΛΑΣ

[1] ΕΕ L 78, 17.3.2014, σ. 6.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κατάλογος των αναφερομένων στο άρθρο 1 φυσικών και νομικών προσώπων, οντοτήτων και φορέων

	Ονοματεπώνυμο	Πληροφορίες ταυτοποίησης	Αιτιολογία	Ημερομηνία καταχώρισης
1.	Rogozin, Dmitry Olegovich	Ημ. γένν.: 21.12.1963, Μόσχα	Αντιπρόεδρος της κυβέρνησης της Ρωσικής Ομοσπονδίας. Ζήτησε δημόσια την προσάρτηση της Κριμαίας.	21.3.2014
2.	Glazyev, Sergey	Ημ. γένν.: 1.1.1961, Zaporozhye, (Ουκρανική ΣΣΔ)	Σύμβουλος του Προέδρου της Ρωσικής Ομοσπονδίας. Ζήτησε δημόσια την προσάρτηση της Κριμαίας.	21.3.2014
3.	Matviyenko, Valentina Ivanova	Ημ. γένν.: 7.4.1949, Shepetovka, Khmelnitskyi oblast (Ουκρανική ΣΣΔ)	Πρόεδρος του Ομοσπονδιακού Συμβουλίου. Την 1η Μαρτίου 2014 στήριξε δημόσια στο Ομοσπονδιακό Συμβούλιο την ανάπτυξη ρωσικών δυνάμεων στην Ουκρανία.	21.3.2014
4.	Naryshkin, Sergei Evgenevich	Ημ. γένν.: 27.10.1954, Αγία Πετρούπολη (πρώην Λένινγκραντ)	Πρόεδρος της Κρατικής Δούμας. Τάχθηκε δημόσια υπέρ της ανάπτυξης ρωσικών δυνάμεων στην Ουκρανία. Τάχθηκε δημόσια υπέρ της συνθήκης επανένωσης Ρωσίας-Κριμαίας και του σχετικού ομοσπονδιακού συνταγματικού νόμου.	21.3.2014
5.	Kiselyov, Dmitry Konstantinovich	Ημ. γένν.: 26.4.1954	Διορίστηκε στις 9 Δεκεμβρίου 2013 με προεδρικό διάταγμα επικεφαλής του ρωσικού ομοσπονδιακού κρατικού πρακτορείου ειδήσεων «Rossiya Segodnya». Κεντρική μορφή της κυβερνητικής προπαγάνδας υπέρ της ανάπτυξης ρωσικών δυνάμεων στην Ουκρανία.	21.3.2014
6.	Nosatov, Alexander Mihailovich	Ημ. γένν.: 27.3.1963 Σεβαστούπολη (Ουκρανική ΣΣΔ)	Υποδιοικητής του Στόλου του Εύξεινου Πόντου, Υποναύαρχος Υπεύθυνος για τη διοίκηση των ρωσικών δυνάμεων που κατέλαβαν ουκρανικό κυρίαρχο έδαφος.	21.3.2014
7.	Kulikov, Valery Vladimirovich	Ημ. γένν.: 1.9.1956, Zaporozhye, (Ουκρανική ΣΣΔ)	Υποδιοικητής του Στόλου του Εύξεινου Πόντου, Υποναύαρχος Υπεύθυνος για τη διοίκηση των ρωσικών δυνάμεων που κατέλαβαν ουκρανικό κυρίαρχο έδαφος.	21.3.2014
8.	Surkov, Vladislav Yurievich	Ημ. γένν.: 21.9.1964 Solntsevo, Lipetsk	Βοηθός του Προέδρου της Ρωσικής Ομοσπονδίας. Υπήρξε διοργανωτής της διαδικασίας στην Κριμαία, με την οποία κινητοποιήθηκαν οι τοπικές κοινότητες της Κριμαίας να προβούν σε δράσεις που υπονομεύουν τις ουκρανικές αρχές στην Κριμαία.	21.3.2014
9.	Mikhail Malyshev	Πρόεδρος της Εκλογικής Επιτροπής της Κριμαίας	Υπεύθυνος για τον χειρισμό του δημοψηφίσματος στην Κριμαία. Υπεύθυνος βάσει του ρωσικού συστήματος για την υπογραφή των αποτελεσμάτων του δημοψηφίσματος.	21.3.2014
10.	Valery Medvedev	Πρόεδρος της Εκλογικής Επιτροπής της Σεβαστούπολης	Υπεύθυνος για τον χειρισμό του δημοψηφίσματος στην Κριμαία. Υπεύθυνος βάσει του ρωσικού συστήματος για την υπογραφή των αποτελεσμάτων του δημοψηφίσματος.	21.3.2014

	Ονοματεπώνυμο	Πληροφορίες ταυτοποίησης	Αιτιολογία	Ημερομηνία καταχώρισης
11.	Αντιστράτηγος Igor Turchenyuk	Διοικητής των ρωσικών δυνάμεων στην Κριμαία	De facto διοικητής των ρωσικών στρατευμάτων που αναπτύχθηκαν στην Κριμαία (τα οποία η Ρωσία συνεχίζει να αποκαλεί επισήμως «τοπικές πολιτοφυλακές αυτοάμυνας»).	21.3.2014
12.	Elena Borisovna Mizulina	Βουλευτής της Κρατικής Δούμας	Ιθύνων νους και συνεισηγήτρια των πρόσφατων νομοθετικών προτάσεων στη Ρωσία που επιτρέπουν σε περιοχές άλλων χωρών να προσχωρήσουν στη Ρωσία χωρίς την προηγούμενη έγκριση των κεντρικών αρχών τους.	21.3.2014

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ 2014/151/ΚΕΠΠΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 21ης Μαρτίου 2014

για την εφαρμογή της απόφασης 2014/145/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα όσον αφορά δράσεις που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και ιδίως το άρθρο 31 παράγραφος 2,

Έχοντας υπόψη την απόφαση 2014/145/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 17ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα όσον αφορά δράσεις που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας [1] και ιδίως το άρθρο 3 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Στις 17 Μαρτίου 2014, το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση 2014/145/ΚΕΠΠΑ.

(2) Εν όψει της σοβαρότητας της κατάστασης, το Συμβούλιο θεωρεί ότι επιπλέον πρόσωπα θα πρέπει να προστεθούν στον κατάλογο των προσώπων, οντοτήτων και φορέων που αποτελούν αντικείμενο περιοριστικών μέτρων, ως έχει στο παράρτημα της απόφασης 2014/145/ΚΕΠΠΑ.

(3) Το παράρτημα της απόφασης 2014/145/ΚΕΠΠΑ θα πρέπει επομένως να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Τα πρόσωπα που περιλαμβάνονται στο παράρτημα της παρούσας απόφασης προστίθενται στον κατάλογο του παραρτήματος της απόφασης 2014/145/ΚΕΠΠΑ.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση τίθεται σε ισχύ την ημερομηνία δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Βρυξέλλες, 21 Μαρτίου 2014.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Δ. ΚΟΥΡΚΟΥΛΑΣ

[1] ΕΕ L 78, 17.3.2014, σ. 16.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κατάλογος των αναφερομένων στο άρθρο 1 προσώπων, οντοτήτων και φορέων

	Ονοματεπώνυμο	Πληροφορίες ταυτοποίησης	Αιτιολογία	Ημερομηνία καταχώρισης
1.	Rogozin, Dmitry Olegovich	Ημ. γένν.: 21.12.1963, Μόσχα	Αντιπρόεδρος της κυβέρνησης της Ρωσικής Ομοσπονδίας. Ζήτησε δημόσια την προσάρτηση της Κριμαίας.	21.3.2014
2.	Glazyev, Sergey	Ημ. γένν.: 1.1.1961, Zaporozhye, (Ουκρανική ΣΣΔ)	Σύμβουλος του Προέδρου της Ρωσικής Ομοσπονδίας. Ζήτησε δημόσια την προσάρτηση της Κριμαίας.	21.3.2014
3.	Matviyenko, Valentina Ivanova	Ημ. γένν.: 7.4.1949, Shepetovka, Khmelnitskyi oblast (Ουκρανική ΣΣΔ)	Πρόεδρος του Ομοσπονδιακού Συμβουλίου. Την 1η Μαρτίου 2014 στήριξε δημόσια στο Ομοσπονδιακό Συμβούλιο την ανάπτυξη ρωσικών δυνάμεων στην Ουκρανία.	21.3.2014
4.	Naryshkin, Sergei Evgenevich	Ημ. γένν.: 27.10.1954, Αγία Πετρούπολη (πρώην Λένινγκραντ)	Πρόεδρος της Κρατικής Δούμας. Τάχθηκε δημόσια υπέρ της ανάπτυξης ρωσικών δυνάμεων στην Ουκρανία. Τάχθηκε δημόσια υπέρ της συνθήκης επανένωσης Ρωσίας-Κριμαίας και του σχετικού ομοσπονδιακού συνταγματικού νόμου.	21.3.2014
5.	Kiselyov, Dmitry Konstantinovich	Ημ. γένν.: 26.4.1954	Διορίστηκε στις 9 Δεκεμβρίου 2013 με προεδρικό διάταγμα επικεφαλής του ρωσικού ομοσπονδιακού κρατικού πρακτορείου ειδήσεων «Rossiya Segodnya». Κεντρική μορφή της κυβερνητικής προπαγάνδας υπέρ της ανάπτυξης ρωσικών δυνάμεων στην Ουκρανία.	21.3.2014
6.	Nosatov, Alexander Mihailovich	Ημ. γένν.: 27.3.1963 Σεβαστούπολη (Ουκρανική ΣΣΔ)	Υποδιοικητής του Στόλου του Εύξεινου Πόντου, Υποναύαρχος Υπεύθυνος για τη διοίκηση των ρωσικών δυνάμεων που κατέλαβαν ουκρανικό κυρίαρχο έδαφος.	21.3.2014
7.	Kulikov, Valery Vladimirovich	Ημ. γένν.: 1.9.1956, Zaporozhye, (Ουκρανική ΣΣΔ)	Υποδιοικητής του Στόλου του Εύξεινου Πόντου, Υποναύαρχος Υπεύθυνος για τη διοίκηση των ρωσικών δυνάμεων που κατέλαβαν ουκρανικό κυρίαρχο έδαφος.	21.3.2014
8.	Surkov, Vladislav Yurievich	Ημ. γένν.: 21.9.1964 Solntsevo, Lipetsk	Βοηθός του Προέδρου της Ρωσικής Ομοσπονδίας. Υπήρξε διοργανωτής της διαδικασίας στην Κριμαία, με την οποία κινητοποιήθηκαν οι τοπικές κοινότητες της Κριμαίας να προβούν σε δράσεις που υπονομεύουν τις ουκρανικές αρχές στην Κριμαία.	21.3.2014
9.	Mikhail Malyshev	Πρόεδρος της Εκλογικής Επιτροπής της Κριμαίας	Υπεύθυνος για τον χειρισμό του δημοψηφίσματος στην Κριμαία. Υπεύθυνος βάσει του ρωσικού συστήματος για την υπογραφή των αποτελεσμάτων του δημοψηφίσματος.	21.3.2014
10.	Valery Medvedev	Πρόεδρος της Εκλογικής Επιτροπής της Σεβαστούπολης	Υπεύθυνος για τον χειρισμό του δημοψηφίσματος στην Κριμαία. Υπεύθυνος βάσει του ρωσικού συστήματος για την υπογραφή των αποτελεσμάτων του δημοψηφίσματος.	21.3.2014

	Ονοματεπώνυμο	Πληροφορίες ταυτοποίησης	Αιτιολογία	Ημερομηνία καταχώρισης
11.	Αντιστράτηγος Igor Turchenyuk	Διοικητής των ρωσικών δυνάμεων στην Κριμαία	De facto διοικητής των ρωσικών στρατευμάτων που αναπτύχθηκαν στην Κριμαία (τα οποία η Ρωσία συνεχίζει να αποκαλεί επισήμως «τοπικές πολιτοφυλακές αυτοάμυνας»).	21.3.2014
12.	Elena Borisovna Mizulina	Βουλευτής της Κρατικής Δούμας	Ιθύνων νους και συνεισηγήτρια των πρόσφατων νομοθετικών προτάσεων στη Ρωσία που επιτρέπουν σε περιοχές άλλων χωρών να προσχωρήσουν στη Ρωσία χωρίς την προηγούμενη έγκριση των κεντρικών αρχών τους.	21.3.2014

Το EUR-Lex (http://new.eur-lex.europa.eu) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: http://europa.eu

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL